

Co je důležité?

Jsou chvíle, kdy si uvědomíme, jak důležitá pro budoucnost planety je spolupráce mezi dětmi a mládeží, která odbourává bariéry mezi národy a náboženstvími. Kdekdo dnes říká, jak se po 11. září změnil svět.

Renomovaní politologové rozebírají příčiny a následky teroristických útoků, generálové vedou bitvy za potrestání viníků, politici plánují poválečné mírové uspořádání. Málokdo se však zatím zabývá tím, jak přecházet násilí mezi lidmi. A přitom mladí lidé už jeden takový „lék“ objevili. Jsou jím aktivity, při nichž se navzájem poznávají, různá setkání, společná činnost. Je jím dobrovolnická služba lidí z rozvinutých zemí v chudších oblastech světa. Je jím trpělivá každodenní činnost v menších komunitách v našich vlastních zemích.

Tím, že se poznáváme a vytváříme sítě přátel po celém světě, přispíváme ke kultivaci světového společenství. Já vím, řeknete, že je nás hrstka. Ale velké věci začínají u těch malých. Už proto má smysl podporovat aktivity sdružení a jednotlivců, které směřují k lepšímu porozumění druhým a jejich kultuře.

O některých příkladech se dočtete v této Arše.

PT

Česká rada dětí a mládeže a zahraničí

Když jsme se před lety zamýšleli nad „zahraniční strategií“ České rady dětí a mládeže, definovali jsme si tyto hlavní oblasti:

- vytváření a udržování kontaktů se zahraničními organizacemi dětí a mládeže a ostatními národními radami mládeže;
- pořádání akcí ve spolupráci se zahraničními partnery;
- informování členských sdružení a neorganizované mládeže o aktivitách mladých v Evropě a aktuálních nabídkách akcí, seminářů, kurzů apod. v zahraničí;
- vysílání zástupců českých organizací dětí a mládeže na tyto akce v zahraničí;
- reprezentace českých dětí a mládeže za hranicemi České republiky na úrovni mezinárodních organizací a český příspěvek k evropským diskusím nad tématy, týkajícími se dětí a mládeže.

Jak se nám dařilo naplňovat výše jmenované záměry v roce 2001? Dalo by se říci, že jsme se zase posunuli o krok vpřed. Posuďte sami:

- ČRDM znají všechny národní rady mládeže v Evropě a nadnárodní instituce (např. Evropské fórum mládeže, UNESCO) jako

spolehlivou a reprezentativní organizaci, jež má co nabídnout i v evropském měřítku.

- Příkladem akce, kterou ČRDM uspořádala pro své zahraniční partnery, může být úspěšné Setkání v srdci Evropy během Bambiriády, jehož se zúčastnili zástupci národních rad mládeže především ze zemí usilujících o vstup do EU. Měli přitom jedinečnou příležitost seznámit se s činností většiny organizací dětí a mládeže, které v České republice působí.
- V roce 2001 zahájila ČRDM činnost na velkém internetovém projektu EVROPA.ADAM.CZ, aby tak zpřístupnila co největšímu množství mladých lidí (organizovaných i neorganizovaných) informace o možnostech, které v Evropě mají. Počátkem roku 2002 ČRDM vydá český překlad diskusní příručky „Mladí lidé v měnících se společnostech“, založené na desetiletém výzkumu UNICEF.
- Vzrostl počet mladých lidí ze členských sdružení, kteří vyrazili na mezinárodní akce v zahraničí – na Festival občanství ve Francii, na Mezinárodní festival mládeže v Panamě, na různé kurzy a semináře, studijní cesty apod.

- Zástupce ČRDM se účastnil Fóra mládeže 31. Generální konference UNESCO, zastoupení (stále ještě jako hosté) jsme měli na podzimní Radě členů Evropského fóra mládeže. Po celý rok jsme sledovali proces vytváření Bílé knihy EU o mládeži, byli účastní veřejného slyšení v Hospodářském a sociálním výboru EU i při slavnostním představení Bílé knihy v belgickém Ghentu. Setkání v srdci Evropy věnovalo Bílé knize jeden den svého jednání.

Na následujících stránkách Archy přinášíme o těchto aktivitách zprávy. Věřím, že vás zaujmou.

Pavel Trantina

Mládež v Evropě a její účast na rozhodování

Jedním z módních slov v poslední době je PARTICIPACE mládeže. Vycházíme-li z Úmluvy o právech dítěte, pak participace znamená spoluúčast dětí a mládeže na rozhodování o věcech, jež se jich týkají. Participace je zkrátka jednou z cest, jak dosáhnout uspokojení potřeb mladých lidí. Ty definovala UNESCO takto:

Specifické **potřeby mladých lidí** se nepochybně liší země od země, dokonce od jedince k jedinci. Ve všech případech však mladí lidé potřebují rozvíjet sami sebe, ověřovat si vlastní schopnosti a objevovat svět okolo sebe. Potřebují mít přístup ke znalostem a kvalifikaci. Potřebují získat aktivní a zodpovědnou roli ve společenském životě a skrze tuto roli pak společenské uznání a postavení.

Všichni mladí lidé mají bez ohledu na prostředí, ve kterém žijí, stejné základní potřeby; potřebují získat schopnost čelit problémům a naučit se řídit si svůj vlastní rozvoj, aby se z nich staly osobnosti, které jsou:

samostatné – schopné rozhodovat se a řídit si svůj osobní a společenský život jednotlivce i člena společnosti,

solidární – schopné projevit zájem o ostatní, jednat spolu s nimi a v jejich prospěch, sdílet jejich zájmy,

zodpovědné – schopné nést zodpovědnost za své činy, plnit své úkoly a dokončit vše, co začnou, – schopné určit si morální hodnoty, určitý podnět nebo ideál a jednat podle nich, a které se tak plně uplatní jak jako jednotlivci, tak jako členové společnosti.

Účast mládeže na rozhodování o životě jich samotných a společnosti v jejich bezprostředním okolí, tzv. participace, je v posledních letech především v západní Evropě velmi rozšířeným pojmem. Hledání cest, jak mladým lidem umožnit zapojovat se do diskuse a poskytnout jim vliv na rozhodování má několik úrovní. Může být prováděno na úrovni

- 1) místní
 - 2) regionální
 - 3) celostátní
 - 4) mezinárodní,
- přičemž na každé z těchto úrovní existuje řada příležitostí pro mladé lidi.

Zkusme se teď podívat na možnosti, které se naskýtají jednomu mladému člověku na těchto úrovních:

• místní

- **ve sdružení dětí a mládeže** – od družiny či oddílu výše – jedním z hlavních úkolů našich sdružení je vychovávat aktivní občany, kteří se postupně učí přejímat zodpovědnost a "sami řídit svůj čten" (jak jednou napsal zakladatel skautingu).

- **v místním "dětském" či "mládežnickém" zastupitelstvu (sněmu)** – ta vznikají a působí dle místních podmínek už i u nás – mnohdy jsou základním stupněm pro další sněmy na regionální i celostátní úrovni – a jejich doporučení jsou brána vážně, jakkoliv věk zástupců mládeže by tomu nenasvědčoval. **ve školních/studentických radách**

• regionální

- **ve vyšším řídicím článku svého sdružení**
 - **v regionálním dětském sněmu**
 - **v regionální radě mládeže** – asi nejpropracovanější systém má

v tomto ohledu Německo – rady mládeže na různých úrovních na sebe hierarchicky navazují a jsou ze zákona partnery státní správy a samosprávě na tom kterém místě.

• celostátní

- **v řídicím orgánu svého sdružení, případně v jeho „mladším fóru“** – praxí některých sdružení je mít své „hlídací psy“ rozhodování dospělých ve vedení v paralelních stínových fórech mladších členů
 - **v celostátním dětském sněmu / senátu** – ten může být ustaven jako stálý, zasedající několikrát do roka, či jako nárazový (např. ČRDM pořádá vždy v květnu v rámci Bambiriády jednodenní Dětský senát)
 - **v národní radě mládeže.**

• mezinárodní

- v mezinárodním vedení své organizace
 - v Evropském fóru mládeže – jako zástupce národní rady či mezinárodní organizace, jako člen/ka pracovních komisí,
 - při řízení větších aktivit, účasti na konzultačních setkáních a lobbyistických akcích apod.

Participace je zkrátka cestou k povzbuzení mladých lidí, aby se z nich od mladička stávali aktivní občané, schopní přebírat zodpovědnost za své rozhodování. I proto se v návrhu českého zákona o práci s dětmi a mládeží objevují formule, které ukládají orgánům státní správy a samosprávě vytvářet takové prostředí, kde bude právo mladých lidí říci své stanovisko a být vyslyšeni zabezpečeno.

-ptr-

Setkání v srdci Evropy

Meeting in the Heart of Europe, 24. - 27. 5. 2001

Ve dnech 24. - 27. května 2001, v době pražské Bambiriády, zorganizovala Česká rada dětí a mládeže Setkání v srdci Evropy, kterého se zúčastnilo sedmnáct zástupců národních rad mládeže a mládežnických organizací z Estonska, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Německa, Norska, Francie, Polska, Slovenska a České republiky. Akce se uskutečnila za podpory České národní agentury Mládež. Cílem Setkání bylo především umožnit lepší komunikaci mezi zástupci mládeže z kandidátských zemí Evropské unie a dalších států. Zároveň bylo snahou českých hostitelů představit zahraničním partnerům organizace dětí a mládeže a jejich aktivity u nás.

Setkání začalo 24. 5. odpoledne v Zrcadlovém sále Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy za přítomnosti Mgr. Pavla Janíka a Karoliny Stuchlikové z MŠMT a tří německých hostů. Jednotliví účastníci informovali ostatní o podmínkách pro činnost organizací dětí a mládeže ve svých zemích a pojmenovali hlavní problémy v této oblasti, zejména financování aktivit a míru spolupráce s vládními orgány. V pátek 25. 5. dopoledne pokračovalo Setkání na Úřadu vlády ČR, kde účastníky přijal ministr a vedoucí Úřadu, Ing. Karel Březina. Ministr obeznámil přítomné s aktivitami Vlády ČR v oblasti spolupráce s nevládními organizacemi a zodpověděl účastníkům jejich otázky. Poté je velmi ochotně provedl po budově Úřadu vlády.

Odpoledne v prostorách MŠMT proběhla diskuse o Bílé knize EU o mládeži, jež má definovat mládežnickou politiku EU. Téměř rok běžící proces konzultací o tom, jak má dokument vypadat, jehož se účastnili i zástupci české mládeže, dospěl v těchto dnech k zásadnímu momentu – Rada ministrů zodpovědných za mládež měla v pondělí 28. 5. (tedy den po pražském Setkání) rozhodnout, zda bude bílá kniha skutečně vydána. Účastníci setkání, z nichž mnozí se na konzultacích k bílé knize osobně podíleli, na závěr společně sestavili dopis evropské komisařce pro mládež Viviane Redingové, v němž vyjádřili svou jednoznačnou podporu vydání dokumentu. Evropské fórum mládeže uvítalo a ocenilo iniciativu z kandidátských zemí, neboť pomohla v úspěšném lobbyingu za bílou knihu.

Večer se hosté na Střeleckém ostrově zúčastnili společenského večera, určeného pořadatelům Bambiriády.

V sobotu 26. 5. využili účastníci příležitost svést se zvláštním „bambiriádním“ parním vlakem po Praze a okolí, odpoledne navštívili Bambiriádu na Dětském a Střeleckém ostrově a prohlédli si historické centrum Prahy. Závěrem lze říci, že Setkání v srdci Evropy splnilo očekávání, jež do něj vkládali jeho organizátoři, a určité přispělo k vytvoření a zlepšení kontaktů se zahraničím. Z reakcí zahraničních účastníků je rovněž zřejmé, že byli s průběhem a závěry Setkání spokojeni. Naše díky patří všem, kteří se Setkání zúčastnili, podíleli se na jeho organizaci a na zabezpečení jeho hladkého průběhu.

Marek Krajčí a Pavel Trantina

Stretnutie Rád mládeže z desiatich európskych krajín a Bambiriáda 2001 v Prahe

Zaujímavé stretnutie sa konalo v dňoch 24. - 26. mája 2001 v Prahe. Stretili sa tam ľudia takmer z celej Európy, ktorí pracujú s deťmi a mládežou a zastupovali tam svoje národné Rady mládeže. Najväčším prínosom bola výmena informácií, skúseností a budovanie nových kontaktov. Celé stretnutie zorganizovala česká strešná organizácia Česká rada dětí a mládeže. Slovensko zastupovali traja reprezentanti. Ako člen predsedníctva

RMS sa na akcii zúčastnil Martin Machárik. Ďalšími zúčastnenými boli Eva Havíarová zo Slovenského skautingu a Dušan Šandor zo SEM. Do Prahy pricestovali z rád mládeže predstavitelia Polska, Maďarska, Litvy, Lotyšska, Estónska, Belgicka, Nemecka a Nórska. Už počas prvého dňa účastníci predstavili fungovanie jednotlivých Rád a oboznámili sa so systémom podpory detských a mládežníckych občianskych združení zo strany štátu.

Jednoznačne môžeme povedať, že nová smernica Ministerstva školstva SR znamená posun vpred vo fungovaní starostlivosti o mládež a práce s mládežou u nás a približujeme sa tak v tejto oblasti aj vyspelým krajinám. Je samozrejmé, že ešte stále je, hlavne v oblasti systematickej podpory práce s deťmi a mládežou, zo strany štátu čo vylepšovať a sú tu ešte rezervy. V Prahe mali účastníci stretnutia možnosť navštíviť aj Ministerstvo

školstva, mládeže a telovýchovy ČR a taktiež Úrad vlády ČR, kde ich osobne privítal aj jeho šéf a minister bez kresla pán Březina. Druhý deň rokovania venovali účastníci hodnoteniu práce v jednotlivých krajinách na príspievkoch a pripomienkach pre oblasť mládeže do takzvanej Bielej knihy. Podobne ako je na Slovensku organizovaný Festival aktivít mládeže, českí partneri každoročne pripravujú Bambiriádu, na ktorej sa prezentujú jednotlivé detské a mládežnícke organizácie z Českej republiky. Tohtoročný festival mal veľmi dobrý ohlas a vysokú návštevnosť zo strany verejnosti. Podujatie bolo situované priamo do centra Prahy na Strelecký ostrov. Osobne ma veľmi inšpirovala konfrontácia s vyspelými českými organizáciami a niektoré formy ich práce s deťmi a mládežou.

Významnou výzvou pre našu prácu je zvyšovanie percenta organizovanosti detí a mládeže. Je dôležité čo najskôr sa zamyslieť nad touto problematikou. Napriek tomu, že sa máme stále čo učiť, teší ma, že sme nezaspali dobu a snažíme sa aktívne spolupracovať so všetkými zahraničnými partnermi, ktorí môžu byť pre našu prácu veľkým prínosom.

Dušan Šandor,
projektový manažér SEM
z časopisu Fórum Mladých,
Slovensko

Dopis k podpore vytvorenia Bílé knihy EU o mládeži (překlad)

My, níže podepsaní zástupci národních rad mládeže a dalších mládežnických organizací zejména z kandidátských zemí, účastníci se Setkání v srdci Evropy, organizovaného Českou radou dětí a mládeže v Praze (24. 5. -27. 5. 2001), chceme vyjádřit svou plnou podporu iniciativě komisařky Viviane Redingové vytvořit Bílou knihu EU o mládeži.

My (a/nebo naši zástupci) jsme se s plnou vážností účastnili konzultačního procesu a přinesli svůj vlastní pohled na vnímání Evropy. Tento proces pozvedl v mnohých zemích národní diskuse na vyšší úroveň a obohatil práci mnoha našich organizací. Též ovlivnil práci na nové legislativě týkající se mladých lidí v mnoha kandidátských zemích.

Chceme, aby Evropská unie měla směrem k mládeži jasně definovanou politiku. Chceme takovou Evropskou unii, v níž budou postavení, práva a očekávání mladých lidí zabezpečeny vhodným způsobem.

Tato politika EU určitě ovlivní politiku vůči mládeži ve všech zemích v Evropě.

Pevně věříme, že Bílá kniha EU o mládeži je natolik důležitá, aby odpověděla na očekávání mladých lidí v Evropě. V tomto ohledu přejeme komisařce Redingové a Evropské komisi mnoho úspěchů v jejich důležité práci.

Podepsáni účastníci Setkání v srdci Evropy:

Ragnhild Bjørge, LNU – Norwegian Youth Council, Norway; Anikó Eipl, NIKI Hungary, Hungary; Peter Hanti, IFM-SEI – International Falcon Movement, Hungary; Eva Haviarová, RMS – Slovak Youth Council, Slovakia; Raivis Kronbergs, LYC – Latvian Youth Council, Latvia; Milda Kuliesiute, LĖJOT – Council of Lithuanian Youth Organisations, Lithuania; Martin Macharik, RMS – Slovak Youth Council, Slovakia; Stanislav Meglič, MSS – Mladinski svet Slovenie, Slovenia; Silver Meikar, YE – Youth of Estonia, Estonia; Aleksandrs Milovs, LYC – Latvian Youth Council, Latvia; Magali Raynaud, IFM-SEI – International Falcon Movement, Belgium; Dušan Šandor, RMS – Slovak Youth Council, Slovakia; Piotr Uhma, ZHP – Związek Harcerstwa Polskiego, Poland; Otakar Beránek, ČRDM – Czech Council of Children and Youth, Czech Republic; Jitka Borovská, ČRDM – Czech Council of Children and Youth, Czech Republic; Jiří Tomčala, ČRDM – Czech Council of Children and Youth, Czech Republic; Pavel Trantina, ČRDM – Czech Council of Children and Youth, Czech Republic.

Kde na to vzít?

Kde hledat finanční podporu pro zahraniční aktivity?

Grantový program MŠMT Zahraničí

MŠMT vyhlásilo v rámci „Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží pro nestátní neziskové organizace pro rok 2002“ program Zahraničí s tímto záměrem:

- Program sleduje zlepšení možnosti a dostupnosti **cíleného setkávání dětí a mládeže**, rozvoje a podpory dvoustranných mezinárodních kontaktů na bázi reciprocity...
- Dalším významným prvkem spolupráce jsou **dvou i více-stranná jednorázová setkávání mládeže** u nás i v zahraničí, jejichž obsahem je vzájemné prohlubování spolupráce a výměna zkušeností, které jsou důležité pro další činnost občanského sdružení, případně reprezentaci státu.

- V souladu s mezinárodními dokumenty podporujícími nadnárodní aspekty politiky vzhledem k mladé generaci lze z programu podpořit i **účast na vzdělávacích projektech** Organizace spojených národů, Rady Evropy, případně Evropské unie.

- Zahraniční aktivity lze ve výjimečných případech, pokud se jedná o významnou **reprezentaci státu v oblasti politiky vzhledem k mladé generaci**, rozšířit i mimo evropské státy a státy Evropy, které nejsou členy Rady Evropy.

- Významným přínosem pro posílení forem mimoškolních zájmových činností a vzájemného kulturního poznávání mezi národy jsou **mezinárodní tábory v zahraničí**. Za mezinárodní tábor je považován tábor nerekrutačního charakteru s minimální účastí 30% zahraničních účastníků.

Program je určen dětem a mládeži od 10 do 26 let. Podmínkou je členství v NNO realizující zahraniční aktivitu. Nečlenové se mohou výměny zúčastnit pouze, jedná-li se o znevýhodněné děti a mládež.

Do pravidel programu se podařilo zapracovat některé změny, jež rozšiřují jeho využitelnost. Především je možné žádat o dotaci na dopravu na mezinárodní skautská setkání. Dále jsou rozšířeny dotační možnosti na tábory pořádané v zahraničí (především na Slovensku).

5. října

- pro aktivity realizující se v období leden - duben

15. ledna

- pro aktivity realizující se v období květen - srpen

15. května

- pro aktivity září - prosinec

K největší změně pak došlo u termínů podávání žádostí. Ty ministerstvo stanovilo takto: Znamená to, že je nutno předkládat již plně připravené projekty a nikoliv pouze jejich záměry, jak tomu bylo v minulých letech.

Fórum mládeže UNESCO

Fórum mládeže 31. Generální konference UNESCO, Paříž 12. - 14. 10. 2001

Již podruhé se v souvislosti s Generální konferencí UNESCO uskutečnilo také Fórum mládeže, jehož úkolem bylo přinést jiný, „mladý“ pohled na projednávaná témata konference. Zatímco v roce 1999 na něm Česká republika neměla žádné zastoupení, letos se ho zúčastnily 3 osoby: dvě mladé zaměstnankyně MZV (Martina Václavíková a Pavla Procházková) a zástupce České rady dětí a mládeže Pavel Trantina, jehož vyslalo MŠMT.

131 účastníků z 83 členských zemí UNESCO se v průběhu 4 pracovních dnů zabývalo dvěma velkými tématy – odstraňováním chudoby a informačními technologiemi. Mezi těmito dvěma zdánlivě extrémně rozdílnými tématy našli účastníci během 4 diskusních půldnů mnoho společného.

Jednání mj. pozdravili Koichiro Matsuura, generální ředitel UNESCO, Jean-Michel Jarre, známý hudebník a „ambasador dobré vůle“ UNESCO a Mendieta de Badaroux, předsedkyně výkonného výboru UNESCO. Velké části jednání byla přítomna odstoupající předsedkyně minulé generální konference UNESCO a předsedkyně jeho České komise, senátorka Jaroslava Moserová.

Výstupy z jednání průběžně zpracovávala zvolená úzká redakční skupina pod vedením zkušeného nizozemského delegáta Jetze Van der Hama, v níž kromě zástupců Austrálie, Beninu, Řecka, Islandu, Kirgizstánu, Ugandy, Velké Británie, Senegalu, Švédska a Mezinárodního svazu socialistické mládeže zasedal za Českou republiku Pavel Trantina. Patnáctistránkovou zprávu z fóra mládeže pak představila plénu 31. Generální konference UNESCO 15.10. odpoledne předsedkyně fóra, Fama Amadou Dialo (Senegal).

Dle mnoha pozorovatelů mělo setkání výrazně lepší průběh a výstupy, než předchozí. Fórum mládeže přesto navrhlo mnohá zlepšení pro příští zasedání v roce 2003. Členové redakční skupiny závěrečné zprávy spolu zůstávají v kontaktu prostřednictvím speciálního maillistu, zpracovávají „Youth friendly“ verzi zprávy a informují se navzájem o tom, jak přenést závěry fóra do projednávání v jejich zemích. Bude samozřejmě přeložena i do češtiny a zpřístupněna prostřednictvím České rady dětí a mládeže českému čtenáři.

Pavel Trantina

Více naleznete na <http://www.unesco.org>.

Festival občanství

2. Festival občanství ve Francii 23. 4. - 23. 5. 2001

Do Paříže se sjelo kolem stovky představitelů různých organizací mládeže z 26 zemí světa, aby prožili týden v různých regionech Francie a vyměnili si zkušenosti. Zastoupeny byly mezi jinými i Čína, Vietnam, Japonsko, Mexiko, Izrael, Libanon, Kanada, Haiti, Jižní Afrika, Rumunsko, Maďarsko, Jugoslávie a ČR. Celý projekt probíhal pod patronací francouzského Ministerstva mládeže a tělovýchovy.

Českou republiku reprezentovali: Kamila Kořínková (24) z Pionýra, Zina Marušáková (19) za Junák, Zuzana Lendáková (18) a Linda Foldová (16) za Dětský parlament a Radek Brož (14) z Dětského vysílání Českého rozhlasu. Do Paříže jsme dorazili 12. 5. ráno coby dup. Ostatní delegace se sjížděly až do dalšího dne, takže jsme měli celý den a půl v Paříži pro sebe a tak jsme podnikli menší průzkum okolí.

13.5. nastal přesun do jednotlivých regionů. Z delegací byly vytvořeny skupiny, které organizátoři rozvezli na různá pařížská nádraží. A tak jsme se ocitli společně se dvěma Haitany, třemi Japonkami a jedním Mexičanem na Gare de Montparnasse odkud jsme zamířili do Bretaně.

Na nádraží v Rennes nás už očekávali tamní organizátoři a odvezli nás do téměř pravého venkovského sídla kousek za městem. Následovalo představování a vysvětlení programu, k němuž jsme se mohli vyjádřit. Program byl nakonec velmi různorodý, posud'te sami: prohlídka historického centra města Rennes formou hry, návštěva u squatterů, ekologická exkurze spojená s výletem do přístavního městečka St. Malo, divadelní a taneční představení, výstava, účast ve vysílání rádia, volné umělecké tvoření na náměstí v centru města...

Jeden den byl také vyhrazený debatě o našich organizacích a činnostech každého z nás. Poslechli jsme si o připravování rozhlasových vzdělávacích programů pro děti na Haiti. Jean-Ronald povídal konkrétně o výuce matematiky a spolupráci rádií na celostátní úrovni. Evelyne promluvila o četbě textů v kreolštině. Náš přítel z Mexika, Jaime Brito, nás zavedl do problémů Jižní Ameriky a do projektů centra pro podporu mládeže, které vede. Japonky hovořily o výuce francouzštiny v Japonsku a o fr. centru ve městě Sendai, jehož ředitelkou byla jedna z nich. Francouzská organizátorka Sandra se s námi podělila o své zkušenosti s pomocí postiženým dětem.

Další den byl věnován debatám na 4 základní témata:

- 1) Rasismus a diskriminace
- 2) Zdravotnictví, prevence AIDS atd.
- 3) Technika a nové metody komunikace
- 4) Zapojení mladých lidí do společensky prospěšných projektů

Po celodenním jednání bylo přečteno resumé z každé oblasti před všemi účastníky. Den byl zakončen společným večerem.

Další dva dny jsme absolvovali okružní jízdu Paříží

s výkladem, výstup na Eiffelovu věž, projíždku lodí po Seině a ve Versailles jsme obdivovali nově opravené kolonády.

Heslem festivalu bylo: „Angažuji se, tedy jedním“, a to je asi nejdůležitější, ať už na jakékoli úrovni.

Zina Marušáková Olomouc, Junák

Do Terstu z trestu?

Jako zástupce České rady dětí a mládeže jsem se v době 21. - 24. 11. 2001 zúčastnil akce konané v italském Terstu - Fóra mládeže Středoevropské iniciativy (dále SEI).

Státy střední Evropy zde poprvé v historii daly možnost zástupcům mládeže vyjádřit jejich postoje k palčivým otázkám současnosti. Cíl fóra vyjadřoval titulek „Společný vývoj“.

Pozornost účastníků byla zaměřena na tři hlavní okruhy otázek:

- Mládež a kulturní aktivity,
- Mládež a nová společnost
- Mládež a pracovní příležitosti.

Každá ze skupin měla za cíl vypracovat dokument, který by obsahoval doporučení a požadavky, jak mají vlády SEI postupovat při práci s mládeží..

Každý si mohl vybrat, které z témat je pro něj nejvíce lákavé. Já jsem se zúčastnil jednání o kulturních aktivitách, neboť naše skupina se zabývala mimo jiné výměnnými pobyty a získáváním prostředků na ně. Ohledně financování zahraničních výměn jsem se nedozvěděl nic nového, snad jen to, že v jiných zemích, například v Makedonii, jsou na tom podstatně hůře a mají velké problémy s hledáním partnerů. V průběhu prezentací účastníků jsem ostatní seznámil s mládežnickou rally F.I.C.C. a pozval je na velikonoce 2002 do Prahy. Tato akce vzbudila značnou pozornost, neboť jako jedna z mála nabízí složeným lidem možnost setkávat se v kolektivu složeném z více národností.

Výsledkem našeho několikadenního jednání byla Deklarace, kterou sestavily jednotlivé pracovní skupiny. Tento dokument bude předán představitelům jednotlivých států Středoevropské iniciativy a na místě si jej osobně převzali nejen přední zástupci Itálie, ale například také pan premiér Miloš Zeman. Fórum mládeže probíhalo současně s Ekonomickým fórem, snad proto se i nám dostalo úžasné péče ze strany pořadatelů a pozornosti ze strany „carabiniérů“, což jsou italské ostré hoši se samopaly. Okolí kongresového centra bylo neprodyšně uzavřeno a dovnitř směli jen akreditovaní účastníci s průkazy a několik místních obyvatel.

Cesta do Terstu nebyla rozhodně za trest, jelikož jsem měl možnost seznámit se se způsobem, jakým probíhá jednání na mezinárodní úrovni, a objevit jedno zajímavé město na severu Itálie, které kdysi patřilo do Rakouska - Uherska stejně jako my.

Pokud někdy do Terstu zabloudíte, mezi spoustou zajímavých památek si nenechte ujít zámek Miramare z let 1855 - 1860, který nabízí nádhernou vyhlídku na město a moře spojenou s procházkou úžasným parkem, a římský amfiteátr ze začátku 2. stol. n.l.

Myšák, Zahraniční rada A-TOM

Světový festival mládeže v Panamě

Panama

Panama je bývalá španělská kolonie ve střední Americe, známá především svým průplavem. Právě zde se konal (podle většiny již druhý) festival mládeže, kterého jsem se mohla zúčastnit spolu s dalšími sedmi Čechy i já (A-TOMe, díky). Cílem této masové akce je umožnit zástupcům různých organizací pracujících s dětmi najít nové kontakty a možnosti, popřípadě jen zjistit, jak se to „dělá“ jinde. Každý stát měl k tomuto účelu k dispozici svůj stánek, kde se mohl prezentovat. I ten náš někoho zaujal, důkazem byla ukradená vlajka. Náš pobyt v této nevelké zemi mezi dvěma oceány začal příletem 20. 7. do Panama City, a skončil tamtéž 29. 7. Samotných účastníků z více než 120 zemí, především však ze střední a jižní Ameriky, se zde sešlo šest tisíc.

V prvních dnech nás překvapila neuvěřitelná vlhkost vzduchu, kdy jsme nemohli ani pořádně dýchat, ale po týdně jsme si zvykli. To, co nás nepřestalo udivovat od začátku až do konce, byli Panamané. Všichni přátelští, temperamentní, a hlavně se stálým úsměvem na tváři. Slovo „problém“ zde neexistuje. Program festivalu byl rozmanitý a bylo na každém, jak si svůj čas zorganizuje. Po zapůjčení mikrobusu se i naše delegace rozjela poznávat Panamu zblízka. Ale skutečné poznání začíná až po setmění, tato země žije v noci.

*Daniela Tauchmanová, A-TOM
(z čas. Tomík, kráceno)*

Panama World Youth Festival

Koncem července jsem se zúčastnil velkolepé akce, která se nazývala World Youth Festival, akce pro 5000 účastníků z celého světa. Já, jako člen české osmihlavé delegace, jejímiž dalšími členy byli Milan (KRUH), Danka (A-TOM), Kamila (Sdružení turistických oddílů), Katka (RM SON), Michal (Mladí sociální demokraté), Honza (DUHA I-Club), Vláda (Mladí sociální demokraté).

Den 1. – 20/7

...19:30 seč. Už jsme nad US, konečně si začínám uvědomovat, že jsem na cestě. Předtím na to nebyl čas. Přistáváme... na letišti si nás rozebraly snědé slečny a autobusy odvezly. Cestou řve hudba z rádia (něco, co mi po pár dnech bude připadat jako samozřejmost). Vidíme Panamský průplav v noci. Jsem děsně unavený.

O Panamě od domorodců:

Panama je svobodná země, která se snaží jít k demokracii, ale jde to se střídavými úspěchy. Hlavou státu je prezidentka, která má velké pravomoci (něco jako prezident USA), ale má

špatné rady. Paní prezidentku jsem viděl zblízka a vypadá příjemně. Do roku 1999 Panamě bratrsky pomáhalo USA vojenskou přítomností, podobně jako nám Rusko, jen s tím rozdílem, že americká posádka zemi ekonomicky pomáhala a všem teď chybí americké žoldy, které vojáci dokázali rychle utrácet. Měnou je oficiálně Balboa, ale platí se US dolary. Úřední jazyk je španělština, prý všichni umí i anglicky, ale občas se to z nich musí hodně dolovat. Co se počasí týče, byla zrovna zima, tedy období dešťů. Bylo tak 35 stupňů ve stínu a hrozně vlhko.

Den 2. – 21/7

Snažili jsme se zjistit něco o internetu, povlečení a klimatizaci, ale bezvýsledně. Mañana. Před polednem jsme chytli bus do středu Panama city. Byl tam děsný mumraj a něco jako organizovaná prohlídka hlavní třídy... Prchnul jsem i do dalších částí města, ale moc mě to nenadchlo. Staré domy, přemalované staré school-busy, žebráci, prodavači čehokoli...

Mám trochu depresivní pocity. Nic tu nefunguje, všichni mluví jen španělsky, není jak o sobě podat zprávu domů. Stále nefunguje klimatizace!

Místo festivalu a organizace:

Festival probíhal na největší bývalé americké základně Howard Base, kousek od Panama City, hlavního města. Celý areál obhospodařovalo 700 dobrovolníků, většinou mládežníků z Panama City. Skutečně pracovalo asi 100 a zbytek se staral převážně o „výměnu zkušeností“ s účastníky festivalu. Prvních pár dnů jsme se snažili získat do našich pokojů klimatizaci, abychom to přežili a já osobně jsem obešel alespoň čtyři lidi, kteří mě nezávisle na sobě ujistili, že večer už budeme spát jako doma. Po třech dnech jsme si na to vedro zvykli a přestalo nás bavit se pořád chodit ptát. Na naši bezpečnost dohlíželo odhadem asi 500 policistů (někteří i se samopaly) ve dne v noci. Což člověku dodalo trochu jistoty. Většinou to byli kluci a holky našeho věku, takže se

s nimi dalo mluvit. Dále tam bylo zdravotní středisko, kterému šéfoval český honorární konzul, velmi příjemný Panaman, který studoval v Bratislavě a mluví tedy dobře slovensky a poslouchá stále Helenku Vondráčkovou a Mira Žbirku.

Semináře a program

Co se týče seminářů, tak byla situace trochu rozpačitá:

Za prvé byly ve španělštině. Na centru mi sice slibovali, že na každém semináři bude překladatel, kterého si mám najít, ale jak jsem již naznačil, většina těchto lidí měla zrovna spoustu jiné práce. Později jsem ten problém vyřešil tak, že jsem se sprátelil s jednou z překladatelek a ta mi pak překládala do ouška.

Za druhé tu byl problém tzv. Panamského přístupu, to znamená, že když má něco začít v deset, tak o půl dvanácté se začne něco dít. Chvilu mě to docela štvalo, ale pak mi to překvapivě začalo i vyhovovat.

Za třetí byl trochu problém v tématech. Když jsem odjížděl, tak jsem měl představu jakési větší CVVZ-ky, kde by se řešily problémy výchovy a práce s dětmi a různé přístupy zúčastněných zemí, leč většina témat se točila okolo participace mládeže na politice (za všechny třeba *Mládež a marxismus* nebo *Proces regionální integrace a demokracie*), sociálních problémů (*Mládež ze zemědělských oblastí* nebo *Mládež a zaměstnanost*), zdraví (zvláště kontrola porodnosti a sexuální osvěta, protože hlavním problémem panamských dívek je neotěhotnět před ukončením základní školní docházky) a pak setkání různých zájmových skupin (*Mladé ženy*, *AIESEC atd.*). Takže jsem spíše nakukoval do jednotlivých místností, ale v podstatě jsem se neměl o co podělit, snad jediné s těmi marxisty, že to už jsme tady měli a že to moc nefungovalo, ale oni ti hoši z Kostariky byli docela přesvědčení...

Ostatní program se skládal z výletů do okolí, divadel (také ve španělštině) a různých dílen (merenga, batika, loutky) – problém byl v tom, že se obvykle nekonaly.

Na druhé straně večer celá základna ožila jednou velkou party na několika scénách. V tu dobu bylo k vidění i téměř všech 700 dobrovolníků, většina účastníků také vylezla z postýlek a jelo se až do svítání. Tehdy opravdu probíhala ta výměna zkušeností a konfrontace kultur. V Panamě a dalších latinsko-amerických zemích se lidé dokáží opravdu radovat, intenzivně a dlouho. Tím nakazili nás všechny.

Den 9. – 28/7

...Nikdo pořádně nevěděl, kdy Carneval začíná, původně měl začínat po jedné a trvat do noci, pak měl trvat jen do jedné, ale začal v deset a trval, dokud to lidi bavilo.

Před sedmou přijel český honorární konzul, kufr plný piv a kazet českých válu. Udělali jsme si takový český ostrůvek na schodech našich kasáren...

Informace

To byl jeden ze slabších článků festivalu a uvědomovali si to všichni, včetně pořadatelů. Vycházel sice „Diario del Festival“, ale ten psalo, tisklo a vydávalo státní vydavatelství, tedy lidé „z venku“. Byl psaný

španělsky a některé články byly někdy (jak se kdo zrovna vyspal) překládány do angličtiny a francouzštiny. Byl jsem na jedné tiskové konferenci, kde ministryně mládeže, která měla festival na starosti, téměř prosila novináře, aby na seminář šli, než o něm budou psát, protože to, co se v plátku objevovalo, neodpovídalo většinou skutečnosti. Když jsem se někoho zeptal na program, který v „Diáři“ vycházel, tak většinou věděli úplně přesně, kdy a kde se co děje, jen to nebyla pravda a každý tvrdil něco jiného.

Kontakty a spol.

Během festivalu probíhal „Fair for cooperation“, kde měla každá země mít svůj stánek a nějakým způsobem se prezentovat. Tuto skutečnost jsme se dozvěděli pár hodin před tím, než měl být „trh“ otevřen. Každý sebral, co měl, nalepili jsme to na stěny, namaľovali pár plakátků a bylo. Velmi populární se ukázal pionýrský pes (tzv. Pioneer dogee), ani jsem nečekal, že by mohl mít takový úspěch v zemi, kde se psi jedí, nebo možná právě proto? Na druhou stranu navazování kontaktů se slečnami z Mexika nebylo, z pohledu využití pro Pionýr, příliš perspektivní.

Den 3. – 22/7

V hangáru bylo jako v sauně. Moc toho nebylo, ale udělali jsme, co se dalo. Stánek máme vedle Moldávie. V 6 to otevřeli, hrály kapely, spousta lidí a tak. Seděla tam se mnou Verushka (dobrá duše, která nám dělala překladatelku a průvodkyni, a opravdu se jmenuje Věruška, ačkoli byla úplně černá) a povídala o Panamě.

Evropských účastníků tam bylo poměrně málo – v poměru k latinsko-americkým a africkým účastníkům jsme tam měli tak jedno procento, možná ani to ne. Počítám, že za čtyři roky, až bude festival probíhat v Barceloně, se poměr zlepší.

Takže...?

Hmm... jak to nakonec zhodnotit? Já osobně jsem si z Festivalu odvezl hodně do života. Poznal jsem spoustu skvělých lidí, zbavil se rasových předsudků a xenofobních nálad, tak vlastních české společnosti. Poznal jsem kousíček země, o které jsem toho moc nevěděl a které jsem se bál. Sporný je ale z mého pohledu přínos pro organizaci, příp. pro moji skupinu. Nemyslím si, že by podobné akce byly úplně bez významu a že bychom se jich neměli účastnit, jen je asi třeba si dopředu ujasnit, co od takové akce očekáváme a co všechno chceme nabídnout. Jestli bylo cílem upozornit, že je tady nějaká Česká republika, ve které existují dětské organizace a naopak zjistit, že něco takového probíhá i v pro nás exotických částech světa, pak byla moje mise úspěšná.

Jan Škampa - Batefák
14. TSP Zeměpisná společnost „PCV“, Pionýr
(z čas. Mozaika, kráceno)

Po téměř dvou letech příprav byla Bílá kniha EU o mládeži oficiálně představena na kolokviu nazvaném „Hebe's Dream“, konaném od 26. do 28. listopadu v belgickém Ghentu. Českou republiku na tomto setkání zastupovala delegace vedená ředitelem odboru pro mládež MŠMT Mgr. Fryčem, za ČRDm byl jejím členem Pavel Trantina.

Bílá kniha EU o mládeži je na světě

Bílá kniha je politickým dokumentem, jež by měly členské státy promítnout do svého zákonodárství a politických koncepcí. Jde o dokument velmi obecný, který pojmenovává některá témata a problémy a také obecně navrhuje některá řešení. Bude hodně záviset na národních vládách, co a jak si z bílé knihy vyberou a zapracují doma.

Zatím se dá říci, že bílá kniha nenaplnila očekávání lidí a organizací, podílejících se na dlouhotrvajících konzultacích. Na reakce se podíváme později, nyní si ukažme, co o bílé knize říká Evropská komise.

Z prezentace Evropské komise

Během několika let bude téměř 75 miliónů mladých lidí ve věku 15-25 let žít, studovat, pracovat... v rozšířené Evropské unii. Evropa, v níž tito mladí lidé budou žít, čelí dnes zásadním výzvám. Jednou z nich je stárnutí populace. To má svůj význam pro vztahy mezi společně žijícími generacemi a pro rozmanitost evropské společnosti. Období mládí trvá déle: je to důsledek změn v sociálních podmínkách, rodinných vztazích, individuálních a kolektivních přístupech, na trhu práce. Vyúsťuje to v mnohem individualističtější a nelineární životní styl.

Mladí lidé se méně zapojují v tradičních strukturách politických či sociálních aktivit. Existuje trend k určité nedůvěře k vládním, parlamentárním či soudním institucím. To se týká také Evropské unie a jejích institucí a obecněji rovněž globalizace. Bez ohledu na to budoucnost Evropské unie velmi závisí na zapojení mladších generací.

Evropským institucím a členskými zeměmi EU schází společná a obecná vize v oblasti politiky vůči mládeži a také různé nástroje ve prospěch mladých lidí.

Účinek mnohých aktivit, včetně komunitních, zůstal tudíž spíše omezený. Konfrontována s tímto vývojem a s nedostatečností v evropské spolupráci ve vztahu k mládeži, rozhodla v roce 1999 Evropská komise vytvořit Bílou knihu o mládeži se záměrem vytvořit nezbytnou „energii k rozhybání“ nové evropské spolupráce ve vztahu k mládeži.

Aby mohla být tato bílá kniha vytvořena, proběhl v evropském měřítku rozsáhlé konzultace. Tento proces byl dosud nevidaný. Proběhlo 17 národních konferencí. 450 mladých lidí z 31 zemí se v říjnu 2000 setkali v Paříži, aby dali dohromady 80 návrhů z celoevropského pohledu. Více než 60 organizací představilo své názory na veřejném slyšení na Ekonomickém a sociálním výboru v únoru 2001 v Bruselu. Během setkání ve švédském městě Umea v březnu se sešly návrhy a zprávy mladých lidí, organizací mládeže, výzkumníků a národních ministerstev. Konzultační proces se završil slyšením v Evropském parlamentu v dubnu 2001.

Výsledky konzultací lze shrnout do čtyř klíčových poselství:

- Mladí lidé žádají uznání a chtějí se účastnit veřejného života jako plnoprávní občané.
- Studium a vzdělávání se nemůže omezovat jen na

tradiční formy a metody. Je nutná modernizace vzdělávání a v učení se je vyžadován obecnější přístup.

- Mladí lidé usilují o samostatnost a chtějí pro ni získat nezbytné prostředky.
- Mladí lidé očekávají, že je Evropa bude brát vážně a že jim zabezpečí výkon jejich aktivního občanství s ohledem na množství základních hodnot.

Konzultace také jasně ukázaly, že všechny zainteresované strany uznávají, že společné úsilí všech veřejných správ na všech úrovních rozhodování je nezbytné. Je užitečné na cestě k větší shodě mezi různými přístupy k mládeži v členských zemích EU. Aby toho bylo dosaženo, je potřebný nový rámec spolupráce. Snahou bílé knihy je zavést takový rámec, který bude založen na již učiněných věcech, především na existujícím programu Mládež. Evropská komise navrhuje založit spolupráci na dvou hlediscích:

- První hledisko se zabývá specifickým polem mládeže. Mělo by se s ním nakládat s využitím tzv. „otevřené metody koordinace“. V tomto ohledu komise navrhuje ustavit prioritami participaci, informace, dobrovolné aktivity a větší porozumění mládeži.
- Druhé hledisko spočívá v posuzování mládežnického rozměru v ostatních sektorových politikách. V tomto ohledu komise doporučuje zaměřit se na vzdělávání, celoživotní vzdělávání a mobilitu jako na priority, stejně jako na zaměstnanost, sociální integraci, boj s rasismem a xenofobií a na autonomii.

Evropská komise zformulovala řadu možných iniciativ pro každou z prioritních oblastí, které definovala.

Participace

Mladí lidé se podílejí na rozhodování především na místní úrovni. Je nezbytné zajistit, aby se do dění zapojovali i mladí lidé, kteří nepatří do žádné organizace. Měly by být ustaveny pružné a inovativní mechanismy participace. Regionální a národní rady mládeže by se také měly zevšeobecnit a otevřít mladým lidem, kteří nejsou aktivní v organizacích. Komise rovněž doporučuje posílení konzultační struktury na evropské úrovni. Přímé konzultace zůstávají jednou z možností. Evropské fórum mládeže zůstává hlavním partnerem evropských institucí. Avšak mělo by se reformovat, aby se stalo orgánem přiměřeným

ke konzultacím s mladými lidmi, včetně neorganizované mládeže. Regionálních a národních rad mládeže se rovněž týká otázka otevřenosti vůči neorganizované mládeži. Konečně komise navrhuje, aby bylo zlepšeno zastoupení mladých lidí v Hospodářském a sociálním výboru.

V brzké době komise podnikne množství iniciativ v oblasti participace. V letech 2003 a 2004 navrhne pilotní projekty pro podporu participace na místní, regionální a národní úrovni. V roce 2002 zorganizuje dialog s mladými lidmi prostřednictvím pravidelných tematických setkání. Konečně také zapojí mladé lidi do dialogu o budoucnosti Evropy v návaznosti na zasedání Evropské rady v Nice.

Informace

Informovanost mládeže je neoddělitelně svázána s participací. V prvé řadě za ni nesou zodpovědnost členské státy, avšak koordinovaný přístup je nezbytný, pokud skutečně chceme uspět v informování co největšího počtu mladých lidí a těch, kteří s nimi pracují. V roce 2002 plánuje komise vytvoření internetového portálu, který poskytne maximálnímu počtu mladých lidí přístup k evropským informacím. Jeho součástí bude také elektronické diskusní fórum.

Dobrovolné aktivity mladých lidí

Dobrovolné aktivity by se měly rozvíjet na místní, regionální i národní úrovni. Kladná zkušenost s programem "Evropská dobrovolná služba" může také účinně přispět k takovému zevšeobecnění dobrovolných aktivit. Také by se měla vzít v úvahu situace mladých dobrovolníků po stránce zákonné a sociální ochrany.

Uznání dobrovolných aktivit jako zkušenosti neformálního učení musí být garantováno na evropské úrovni. Existující Evropská dobrovolná služba by mohla být rozšířena v partnerství s těmi orgány na světové úrovni, které podporují dobrovolné aktivity. Členské státy EU by měly co nejdříve odstranit všechny překážky mezinárodní mobility dobrovolníků.

Větší porozumění mládeži

Aby komise získala lepší povědomí o realitě mladých lidí v Evropě a na evropské úrovni, navrhuje následující:

- Shromažďovat a propojovat existující struktury, studie a výzkumníky v EU a hledat možnosti doplňování s aktivitami jiných mezinárodních institucí jako Rada Evropy, OECD a OSN.
- Vyvinout metodologický přístup s evropským rozměrem.
- Připravit výzkumný pracovní program, postavený na již dosažených výsledcích.
- Zajistit nástroje pro statistickou návaznost.

Vzdělávání, celoživotní učení a mobilita

V souvislosti s bílou knihou by měla být věnována pozornost inovativní a neformální práci činěné organizacemi mládeže, sociální sférou a místními úřady. Následující části by měly být pozorně vyhodnoceny:

- lepší definice konceptů, získaných schopností a kvalitativních standardů,
- uznání všech stran zapojených do těchto aktivit,
- větší uznání těchto aktivit,

- posílení doplňkovosti s formálním vzděláváním a přípravou.

Plán činnosti a doporučení členským státům v oblasti mobility již také existují.

Zaměstnanost

EU vytváří plán pro evropskou strategii zaměstnanosti od roku 1997. Tento proces už dospěl k určitým plánům, týkajícím se mladých lidí: prevence dlouhodobé nezaměstnanosti prostřednictvím individuálního vedení, zlepšení systému vzdělávání a přípravy, snižování počtu mladých lidí opouštějících předčasně školu, zevšeobecnování vzdělávání v nových technologiích.

Sociální inkluze (včleňování)

V této oblasti byla otevřená metoda koordinace zahájena v březnu 2000 po zasedání Evropské rady v Lisabonu. Vyústila v několik zvláštních cílů ve vztahu k mladým lidem: integraci mladých lidí na trhu práce, zajišťování dostatečného příjmu mladých lidí v nesnázích, potírání nerovných příležitostí ve vzdělávání, přístup ke kvalitním službám v oblasti bydlení, lékařské péče, kultury a soudnictví, rozvoj znevýhodněných oblastí.

Boj proti rasismu a xenofobii

EU již schválila plán činnosti na tomto poli a navrhované iniciativy se do něho mohou všechny vejít. Boj proti rasismu a xenofobii musí být prioritou ve všech evropských aktivitách a programech, které věnují pozornost mladým lidem.

Autonomie mladých lidí

Z konzultací jasně vyvstala velká důležitost tématu autonomie (svěbytnosti) mladých lidí. Proto komise navrhuje vytvoření poradní pracovní skupiny na vysoké úrovni, která může zajistit odborné posudky z různých oblastí politiky, včetně těch mimo specifickou oblast mládeže, protože se vztahuje k oblastem, kde by měly být zaměstnanost, rodinná politika, sociální ochrana, zdraví, doprava, soudnictví a vnitřní záležitosti jistě brány v potaz.

Tato prioritní témata a dvě hlediska rámce spolupráce jsou představena Evropskou komisí v bílé knize.

Ministři zodpovědní za mládež v 15 zemích EU nyní budou muset vybrat, které priority účinně uchopí a jak se vyvine debata. Před formálním rozhodnutím budou v zemích EU nezbytné hloubkové diskuse. Konečné rozhodnutí padne po nezbytných iniciativách během španělského předsednictví EU, v prvních šesti měsících 2002.

A CO NA TO MLADÍ LIDÉ?

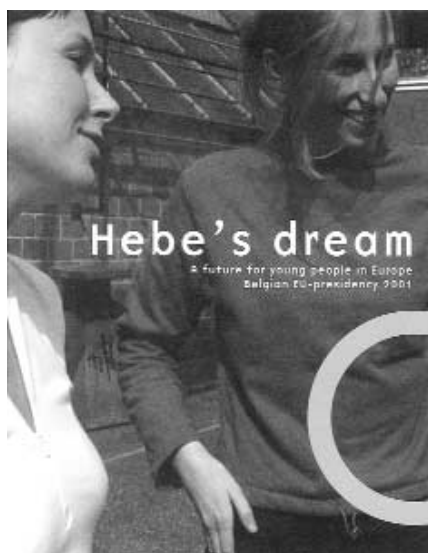
Jak reagují ti, kterých se bílá kniha týká? Prozatím poměrně opatrně.

Evropské fórum mládeže se ve své první reakci omezilo na konstatování, že „YFJ vítá Bílou knihu EU o mládeži a vyzývá ke konkrétním krokům, které učiní evropskou politiku mládeže realitou“. Oficiální odpověď YFJ poskytne komisi v lednu, nyní konzultuje se svými členskými organizacemi. Česká rada dětí a mládeže chystá také svou odpověď.

Svou odpověď již tři dny po zveřejnění bílé knihy vydala **Irská národní rada mládeže**. A servítky si nebrala, o čemž svědčí už samotný název jejího materiálu „Ztracená příležitost k postavení mládeže do centra Evropy“. V úvodu pečlivě připraveného devíti-stránkového materiálu se říká: „Národní rada mládeže Irska je velmi zklamána Bílou knihou EU o mládeži. Její obsah považujeme za ztracenou příležitost k tomu, aby mládež byla postavena do centra Evropy. Bílá kniha je v zásadě chybná a fakticky ignoruje důležitou roli, kterou ve společnosti hrají organizace mladých lidí...“

Ať již tedy bílá kniha naplnila či nenaplnila očekávání, jde o první dokument svého druhu v Evropě, o možný odrazový můstek k dalším, snad úspěšnějším aktivitám ve prospěch mladých lidí. Uvidíme, co z tohoto dokumentu využije Česká republika. V polovině února totiž za spolupráce České rady dětí a mládeže uspořádá MŠMT národní konferenci o mládeži, která bude diskutovat návrh zákona o práci s dětmi a mládeží a jeho vztah k bílé knize, stejně jako zapracování knihy do nové koncepce státní politiky vůči mladé generaci.

Pavel Trantina

Účastníci kolokvia v Ghentu odpovídají mladým belgickým novínářům:

Violeto, ty jsi se účastnila prvních konzultací mladých lidí na evropské úrovni v říjnu 2001. Jaký je to pocit, když bílá kniha je konečně tady?

To mě těší, protože to stálo hodně práce a úsilí, abychom toho dosáhli. Byla dokonce doba, kdy Evropská komise chtěla celý projekt zastavit, ale dneska tu bílá kniha je, takže jsem velmi hrdá, že ji můžeme položit na politický stůl. Obsah toho dokumentu možná není přesně to, v co jsme doufali, že by mohl být, ale hlavní věc pro mě je, že kniha existuje.

Jaký obsah jste tedy čekali?

Musíš pochopit, že jsem měla na samém počátku hodně velká očekávání. Myslela jsem, že bychom mohli sdílet své názory a tyto názory by pak byly zahrnuty do nějakého druhu zákona. Během celého procesu příprav jsem získala mnohem realističtější pohled, ale ambice jsem neztratila. Vim teď, že jen mrňavý kousek z toho, co jsme diskutovali, se do bílé knihy opravdu dostal, ale dokument je tak jako tak důle-

žitým precedencem pro evropskou mládež. Něčeho jsme dosáhli a to je pro mě ze všeho nejdůležitější.

Ale je na evropské úrovni také rozpočet, jak zrealizovat některé z těch nápadů v bílé knize?

To je pro mne těžká otázka. Realitou je, že rozpočet utracený na výrobu tabáku je větší, než rozpočet na evropskou mládež.

Myslíš tedy, že bílá kniha je zbytečná?

Ne, my ji můžeme použít ke zlepšení vztahů mezi různými zeměmi. Míním tím, že si můžeme navzájem ukázat, jak jsme s ní naložili a porovnat naše strategie. Ale Henrik Söderman, prezident Evropského fóra mládeže může odpovědět konkrétněji.

Henriku, mám otázku, na kterou, zdá se, není nikdo schopný odpovědět, snad můžeš ty. Bílá kniha obsahuje velmi zajímavé nápady, ale jak budou realizovány, pokud pro ně EU nebude mít rozpočet?

To je samozřejmě otázka priorit. Dokud bude EU dávat větší peníze na krávu než na mladého člověka, je velmi jasné, kde priority leží.

Evropa utrací 1 až 2 Euro na mladého člověka, zatímco na jednu krávu utratí 200 Euro – docela velký paradox, pokud se ptáš. Samozřejmě už existují některé programy pro mládež na evropské úrovni, jako Leonardo, Sokrates a Mládež, ale tyto programy se všechny soustředí především na

výměny.

Je možné rozšířit tento rozpočet na mládež bílou knihou?

S knihou můžeme dělat tři věci. Za prvé je velmi důležité, že bílá kniha je představena, teď musíme všechny myšlenky v ní obsažené konkretizovat. Pak potřebujeme změnit Evropskou smlouvu (Maastrichtskou, pozn. překladatele), protože článek o mládeži v této smlouvě je velmi špatný. Teší mě, že Bert Anciaux (vlámský ministr zodpovědný mj. za mládež) také vyjádřil své přání změnit tento článek. Takže myslím, že můžeme uzavřít tím, že bílá kniha je prvním krokem, který nám dává sílu vytvořit politický rámec. Je to alespoň nějaký začátek.

(převzato z www stránek organizá-

Zahraniční aktivity tomíků

torů kolokvia v Ghentu)

Každoročními prioritami je účast tomíků na mezinárodních setkáních turistů. V roce 2001 – ostatně jako každoročně – jsme byli aktivními účastníky na setkání turistů na Slovensku a v Rakousku, a na podzim FICC Youth Rally v Anglii.

Do Anglie se na Mezinárodní setkání turistů FICC vypravilo téměř 150 tomíků.

Na tradičním čtyřdenním srazu se zástupci mnoha evropských i mimoevropských zemí utkali v různých sportovních disciplínách, prohlédli si okolí a zúčastnili se rozmanitých kulturních a společenských akcí. Na závěr srazu zástupci tomíků převzali vlajku FICC a spolu s ní i pořadatelský jubilejní 50. srazu FICC mládeže, který proběhne o velikonočních prázdninách roku 2002 v pražském kempu na Džbáně. Účastníci se mohou těšit na pestrý program. Největším lákadlem je pro zahraniční účastníky jednoznačně prohlídka Prahy. Zaujme jistě i výlet do Plzně a prohlídka plzeňského pivovaru. Předpokládána účast je okolo 800 zahraničních účastníků.

Setkání turistů na Slovensku je každoroční a nejnavštěvovanější akcí, protože ji pořádá naše partnerská organizace na Slovensku sdružená pod Klubem slovenských turistů – v roce 2001 se setkání uskutečnilo ve Staré Turé. Od nás pro ně platí každoroční pozvání nejen na „Letní sraz TOM“, který byl v letošním roce ve Vičnově, ale i na Bambiriádu nebo na oslavu 10. výročí vzniku TOM pořádanou v listopadu v Praze.

Řada vsetínských oddílů má mezinárodní úmluvu s rakouskými tomíky, sdruženými pod OTK Jugendreferat ve Vidni, a pravidelně se navštěvují na společných letních i zimních srazech v Rakousku nebo na Moravě.

Dalšími partnery tomíků jsou mladí turisté z Polska, Slovinska, Německa, skautské oddíly z Francie, mladí lidé z Holandska. Celkem vycestovalo za poslední rok okolo 900 mladých lidí se svými vedoucími. Do České republiky přicestovalo více než 500 zahraničních

tační body, kopce, významné budovy apod. nebo hledáme místo, kde se momentálně nacházíme a kudy půjdeme dále. Bereme to jako hru.

Druhý den ráno cesta vedla kolem sochy Radegasta, kostelíku Cyrila a Metoděje na Radhošti. Z Radhoště jsme se spustili na Pindulu a pak vystoupali do sedla Velkého Javorníku. Tento úsek etapy byl nejnáročnější, už jsme toho také začínali mít dost. Čekalo nás ještě nějakých 17 km. V cíli této etapy se znovu potvrdilo, že děti jsou neznámé. Po hodinové pauze si našly malý medicínbal a začaly s ním hrát fotbal. Na to, že měly v nohách 50 km,

energií překypovaly.

U dětí se projevila dlouhodobá činnost v našem oddíle. Při pochodu se navzájem podporovaly a pomáhaly si, dovedly si také samy najít aktivní zábavu...

Petr Holuša - Soptík, TOM Hogan Ostrava

Eurorando ve Vidni

V červnu jedna z etap Eurorando – celoevropského hvězdového pochodu do Štrasburku mířila do Vidně. Naším cílem byla Habsburská vyhlídka (Habsburger Warte) s rozhlednou, která slouží zároveň jako trigonometrický bod pro určování nadmořské výšky ve střední Evropě. Zde jsme se setkali s vedením ŐTK a s přáteli z Klubu slovenských turistů a pokračovali po trasách malebným Vídeňským lesem. Odpoledne byl čas na prohlídku Vidně. Večer se zúčastnilo po 20 zástupcích KČT, KST a ŐTK setkání s představiteli města Vidně. Slavnostní atmosféru doplnil pěvecký sbor ŐTK lidovými písněmi různých oblastí Rakouska a slovenská kapela českými folk a country písničkami. Atmosféra setkání byla opravdu báječná...

Hana Slabáková

Vybráno z časopisu Tomík:

účastníků.

Eurorando v Beskydech

Letos jsme se zúčastnili s oddílem prvních čtyř etap pochodu EURORANDO. Jde o mezinárodní, štafetový, hvězdový pochod evropských turistů, trasy končí ve Štrasburku. Záštitu nad touto akcí u nás převzal KČT. V sobotu 28. dubna byl v Moravskoslezských Beskydech start první etapy, cílem byly Pustevny. Natačela zde i televize – ČT 1. Kombinace modrých „asociačních“ triček s modrými kšiltovkami se znakem A-TOMu a naší modrobílou oddílovou vlajkou vypadala na televizní obrazovce velice dobře.

Šli jsme částečně hraniční oblastí se Slovenskem. Během cesty si obvykle ukazujeme jednotlivé orien-

Karpatské putování

Letos jsme se vydali po delší době opět na klasický pěší puták s batohem na zádech. Naše putování vedlo z Pulčinských skal na Vsetínsku, nádhernými loukami a bučinami Bílých Karpat na česko-slovenském pohraničí, kousem Slovácka a nakonec vláčkem šup do Moravského krasu, plného jeskyní a tajemných zákoutí.

Pro nás to ovšem nebyla moravská pohoří, ale karpatské hory. Naším cílem totiž bylo nalézt sídlo hraběte Draculy a probodnout jeho srdce dubovým kulem. Samozřejmě jsme se na tento důležitý moment náležitě připravovali. Každý měl u sebe palici česneku a vlastnoručně vyrobený dubový kolík – materiálem pro výrobu kolíku byl nejčastěji modřín, kterého je na Pulčíně hojně.

Navštívili jsme speciální přednášku, která upíra rozpoznatí a následně se mu i ubránit. Nacvičovali jsme také srdceryvný výkřik a práci s dubovým

kolíkem. Pro posilu svornosti jsme pěli spirituály (a také proto, že jsme nechtěli kytaru nést celou dobu na zádech). Prostředí Krasu nám pomohlo vykouzlit opravdu tajuplnou atmosféru.

Tábor nepatřil k těm nejlhčím, každý z nás brzy poznal, co do batohu opravdu balit nemusel. Příroda Bílých Karpat je úžasná, pokud jste tam ještě nebyli, doporučujeme. Cestou jsme samozřejmě zažili spoustu dobrodružství a příhod, za všechny bych jmenovala alespoň jednu:

Ve vesničce Květná na Slovácku jsme se rozhodli trochu si zamlsat a šli jsme všichni do místní cukrárny na zmrzlinu. A jak jsme si tak dávali do nosu, přišel k nám nějaký chlapík a zeptal se Martina: „Ty si tady vedúcí? Tož nepomohl bys ně s cimbálem?“ A tak Martin šel stěhovat cimbál. A pak ještě: „A který z Vás dobře zpívá, ať jde taky!“ Poslali jsme tam tedy Míru, protože zpíval ve sboru. No, ale za chvíli jsme tam byli všichni a zpívali jsme lidové písničky za doprovodu cimbálu a klavíru. Asi po hodině se tam objevil nějaký místní lidový vypravěč, a to už jsme zpívali dvojhlasně. Pán s cimbálem byl nadšený, že se nebojíme zpívat, a my byli nadšení asi nejvíc z toho cimbálu. A kdyby nemusel odjet na soutěž, zpívali bychom tam – no, chtěla jsem říct: až do smrti, ale správně by to bylo spíš až do rána.

Marta, TOM 1303 Maracaibo Třinec

Cesta na sever

Ve dnech od 26. 7. do 5. 8. 2001 probíhalo v norském Selbu nedaleko Trondheimu 63. FICC Rally. Naše čtyřlenná delegace jela propagovat FICC Youth Rally 2002, která proběhne v kempu Džbán na okraji Prahy o velikonocích příštího roku.

Naším cílem bylo předat zástupcům národních delegací propagační a informační materiály.

Setkali jsme se s předsedou FICC panem Larsem Dahlbergem, a s předsedou „rady mládeže“ FICC Williamem Sorensenem jsme probrali některé otázky týkající se organizace srazu v Praze.

Petr Balcer

My pluli dál...

V červenci se uskutečnila jedna z akcí mezinárodní spolupráce organizací A-TOM a ŐTK Jugend. Účastníků bylo nad očekávání: 25 Rakušanů, 8 členů vsetínských TOM Nessuno a Tuláci a na dva dny též TOM Kamarádi z Pacova. Trasa na čtyři dny byla klasická: Vyšší Brod – Boršov n.Vlt. – Rakouští tomici se společně s vsetínskými vrhli do vln u Vyššího Brodu. Nezkoušenost nahrazovali nadšením.

Největší organizační akcí byl vždy převoz aut, kterých jsme měli dohromady snad více než lodí. Holt jsme už asi civilizace, která se bez aut neobejde. Rakušané byli nadšeni prohlídkou Českého Krumlova.

Třetí den nás prověřil. Kdo vytrval v dopoledním vytrvalém dešti, byl odměněn nádherným úsekem Zlatá Koruna – Divčí kámen opět za krásného slunečného počasí. Ten večer Neptun s vílami Vltavěnkami provedl křest nových vodáků.

Jiří Homolka, A-TOM

Blízká neznámá – Litva

Ještě nikdy nevzbudil cíl naší cesty větší údiv. Vydali jsme se totiž do Litvy. Kdo? TOM 4306 Stopaři z Ostravy-Poruby.

Loučení se podobá odchodu do války. Druhý den ráno stojíme na polsko-litevských hranicích. Po zaplacení nezbytného poplatku (jmenuje se „strachovka“ a je to ekologická daň pro motorová vozidla) a nezbytných průtahů (vydáváme se – marná sláva – na východ) se ocitáme v Litvě. Navštívujeme města Kaunas a Vilnius. Litva má pět národních parků a my z nich navštívili hned tři. Historický park Trakai – množství jezer a hlavně pohádkový hrad. Plavba na lodích (vlastních) kolem něj je skutečným zážitkem. Tady

potkáváme první krámký s jantarem, hlavním upomínkovým artiklem Litvy. Při pohledu na jeho množství se vnučuje myšlenka – je pravý? Druhý park se jmenuje Aukštaitijos poblíž města Ignalia. Je tu spousta jezer, téměř žádní lidé a nádherná krajina.

Třetím národním parkem je Nerinda – to je litevské pojmenování části Kurské kosy patřící Litvě. Velmi atraktivní je velkánské pískoviště, na které se dá dostat pouze trajektem z města Klaipeda.

Vln Baltického moře si dosyta užíváme v nádherném lázeňském městě Palanga. Moře je teplé, daleko od břehu mělké a s písčným dnem. Z další nabídky města si vybíráme muzeum jantaru v krásném záměčku uprostřed ještě krásnějšího parku.

Navštívili jsme také Kryžiu Kalnas (Horu křížů). Je pro nás překvapením hned několikrát. V pláni stojí téměř zanedbatelná terénní nerovnost (čekali jsme horu) a na ní tisíce křížů.

Procházíme mezi nimi. Je to mystické, děsivé, depi-mující, povznášející. Valí se na nás pocit za pocitem. Jsou tu křížky i s českými nápisy. Povznášející dojmy v nás ale utlučou stánkaři kolem parkoviště.

Litva je rovinatá země s množstvím jezer, krásnými

lesy a milými lidmi. Dobře jsme se domluvili, starší rusky, mladší a nejmenší anglicky. Z našeho pohledu jsou zde i velmi levné potraviny, sortiment srovnatelný s naším. Nebyl problém (finanční) navštívit restaurace a pochutnat si na místních specialitách (cepeliny – bramborové knedlíky plněné masem, šašlik). Levné jsou i vstupy do hradů a muzeí. Náročný návštěvník by možná viděl nedokonalost hygienického zázemí kempů, český tomik ovšem ocení nádheru jezernaté krajiny. Litva je kraj vody, stulíků a pobřežních lesů... Jeďte se podívat!

Lída Nováčková

Slovenský sraz TOM

„Mají tam pěkná koupaliště!“ (v Trenčíně a v Piešťanech) – to je nejsilnější vzpomínka tomíků z oddílu Stopaři Ostrava - Poruba na sraz TOM Slovenské republiky. Počasí totiž až neskutečně přálo.

Kombinovali jsme horské túry, návštěvu hradů a koupání. Zvlášť v paměti zůstane hrad Čachtice a následující pochod letním žářem rozpáleným borovicovým lesem až na Velký Plešivec. Les omamně voněl pryskyřicí a připomínal středomoří.

Z 800 účastníků tomáckého srazu bylo 80 tomíků českých, ale díky jednotným tričkům vypadala česká delegace větší.

V roce 2002 chystají slovenští tomici sraz na jižním okraji Štiavnických vrchů. Lákavé jsou samotné Štiavnické vrchy, historické město Banská Štiavnica s muzeem v bývalých důlních štolách, krásný zámek Antol s bohatými sbírkami, nedaleko se dá koupat v Počúvalskom jazere a na vše shlíží nejvyšší vrch Sitno...

Mojmír a Lída Nováčkoví

Co ČRDM chystá

Publikace Mladí lidé v měnicích se společnostech

Během Evropských skautských konferencí v červenci t.r. v Praze představili společně zástupci UNICEF a Světové organizace skautského hnutí (WOSM) barevnou anglickou publikaci „Mladí lidé v měnicích se společnostech – diskusní průvodce“. Průvodce, zaměřený na čtenáře ve věku 15-24 let, se zabývá hlavními tématy výzkumu: zdravím mládeže, výchovou, zaměstnáním, konfliktem se zákonem a roli mladých občanů. A v každém tomto případě navrhuje cesty, jak mohou mladí lidé věci změnit pro své dobro, pro dobro svých přátel a okolního společenství. Podle Úmluvy o právech dítěte má každé dítě a mladý člověk právo být zapojen a slyšen při rozhodování, které se jich týká, říci svůj názor a být slyšen. UNICEF

a Světová organizace skautského hnutí (WOSM) společně usilují o šíření povědomí o Úmluvě o právech dítěte. Věří, že má dobrý důvod naslouchat mladým lidem a podporovat jejich aktivní zapojení do života jejich národů. Jejich nadšení, jejich energie a jejich svěží ideály z nich činí skvělý zdroj pro každou zemi, ale zejména pro země, které procházejí zásadními změnami.

Proto obě organizace velmi úzce spolupracovaly na tvorbě tohoto průvodce. WOSM vzala za základ zprávu UNICEF a vytvořila sbírku aktivit a diskusních témat, které umožnily mladým lidem přemýšlet o výsledcích průzkumu. Tyto náměty pak skauti přinesli mladým lidem, zorganizovali pracovní setkání více než 200 mladých lidí v sedmi zemích, aby získali názory na průvodce – aby zjistili, co funguje a co ne. Jak se jim to podařilo, budou moci brzy zjistit i zástupci českých sdružení dětí a mládeže, organizací s dětmi a mládeží pracujících, vedoucí otevřených klubů a další. Česká rada dětí a mládeže ve

spolupráci s Českým výborem pro UNICEF a za finanční podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy totiž dokončuje české vydání publikace, jež bude zdarma distribuována na všechna místa, kde ji lze využít. Rýsuje se i možnost, že by se průvodce stal doplňkovou učebnicí občanské nauky na druhém stupni základních škol.

-ptr-

Cizojazyčný informační portál o mládeži v České republice a o jejich aktivitách

Po úspěšném vytvoření serveru Evropa.adam.cz se v roce 2002 budeme soustředit (za pomoci dalších partnerských institucí) na vznik anglického internetového zpravodajství, které bude poskytovat kontakty, informace a nabídky v opačném směru – o českých dětech a mládeži a o jejich činnostech do zahraničí. Přivítáme spolupráci každého, kdo má zájem na důstojném představení naší činnosti.

Mezinárodní činnost ADK

Soutěžně se debatuje na celém světě, a to jak na středních, tak na vysokých školách. Občas, tak jako u nás, i na školách základních. Z toho vyplývá, že mezi aktivity naší Asociace debatních klubů patří účast na mezinárodních soutěžích – Mistrovství světa i Evropy nebo turnaje v zahraničí.

Také úzce spolupracujeme se sesterskou organizací SDA na Slovensku – vysokoškolských turnajů se tak účastní jak čeští, tak slovenští studenti.

Toto jsou jen akce, kterých jsme se v roce 2001 zúčastnili či které jsme s mezinárodní účastí u nás organizovali:

V únoru to bylo Mistrovství světa středních škol v jihoafrickém Johannesburgu, v březnu jsme pořádali 1. akademické mistrovství ČR v parlamentní debatě a účastnili se mistrovství Evropy v parlamentní debatě v Lublani ve Slovinsku. V dubnu jsme jeli na 9. česko-slovenský vysokoškolský turnaj do Liptovského Jána na Slovensku a pořádali Mezinárodní turnaj „Heart of Europe“ v Olomouci. V květnu se konalo finále 6. ročníku celostátní soutěže středních škol Debatní liga s mezinárodní účastí v Litomyšli. V červenci a srpnu jsme se účastnili Modelu Organizace spojených národů ve slovenské Žilině, IDEA University camp a turnaje v Tallinnu v Estonsku a mezinárodního tábora IDEA v ruském Petrohradě.

V říjnu se konala výroční akademická konference IDEA: Debate – Opening Minds, Borders and Societies v Praze.

Do prosince se jistě uskuteční další česko-slovenský VŠ turnaj, 2. část výměny středoškoláků s debatéry z Německa, t.j. výjezd našich studentů, zúčastníme se turnaje na Slovensku, Slováci přijedou k nám. Nejbližší „velká“ další akce je MS středoškoláků, které se v únoru 2002 uskuteční v Singapuru, a MS vysokoškoláků v Torontu...

René Brinda, ADK

Debatní tábor v Petrohradě

Již několik let pořádá IDEA (International Debate Educational Association) debatní tábory, kterých se účastní studenti a učitelé (nejen) zemí, ve kterých tato organizace působí. Což je více než třicet z celého světa. Zemí, ne studentů. Po deset dní tábora se rozebírá a debatuje jediná, předem určená teze. Páteř programu tvoří i jiné, s debatováním související i nesouvisející aktivity, při kterých se můžete seznámit s ostatními, do debaty zasvěcenými lidmi z celého světa.

Náš tým

Pořádání letošní akce, která proběhla na přelomu července a srpna, se zhostilo Rusko, konkrétně 300 let staré město Petrohrad. Symbolický význam tohoto faktu snad ani nemusím zmiňovat.

Z České republiky byli letos na základě konkurzu vybráni: Tereza Lužná z Gymnázia v Olomouci-Hejčíně, Markéta Weiglová z Gymnázia Jakuba Škody v Přerově a já, Mikuláš Pštross, t.č. student Gymnázia Nad alejí v Praze 6.

Spolu s námi se do Petrohradu vydali i Tim Farmer (trenér týmu), David Skála (rozhodčí) a letos již podruhé i romští debatéři: Naďa Tancošová (studuje na VŠ v Praze) a Zdeněk Juda z Romské střední školy sociální v Kolíně. Škoda, že třetí vybraný student se nakonec pro nemoc nemohl zúčastnit, protože právě čeští Romové vloni i letos na tábore zastupovali celý národ – Naďa se Zdeňkem si proto zadebatovali jen na smíšeném turnaji. Na tábore jsou totiž tradičně turnaje dva – jeden národní, kde každá zúčastněná země nebo

národnost má jeden tým, a turnaj smíšený, kde jsou týmy „namixovány“ ze studentů různých zemí.

Jak se debatuje

Jak už jsem v úvodu zmínil, každý debatní tábor provází určité téma, definované debatní tezí. V Petrohradě se řešila otázka kulturních práv, a to jak by měla OSN rozšířit svou politiku na jejich ochranu, „...that UN should expand the protection of cultural rights“. Tato teze není lehce uchopitelná, jelikož obsahuje několik obtížně definovatelných pojmů. V zásadě musí první mluvčí debaty poukázat na určitý problém ve světě (může se jednat o zničení buddhistických soch v Afghánistánu, či o odpírání práva národnostním menšinám vzdělávat se v jejich vlastním jazyce), vysvětlit, že stávající politika OSN nestačí na vyřešení situace a pak přijít s návrhem, co a jak by se mělo zlepšit. V tomto případě se jedná o takzvanou „policy debate“, strana hájící danou tezi musí přijít s plánem, který má změnit stávající situaci (status quo).

Všechny tyto úkoly vyžadují určité znalosti politiky OSN. Doufali jsme, že ta bude podrobněji prodiskutována v takzvaných „workshopech“, v nichž se rezoluce probírala. Také jsme se chtěli něco více dozvědět o utlačování kulturních práv ve světě. Bohužel, více času jsme strávili nad tím, jak na určitý argument správně reagovat.

Konečně Rusko

Dojmy ze zanedbané krajiny plné továrních komínů a zrezivělých vagónů byly přerušeny přistáním na hrboлатé ranveji petrohradského letiště Polkovo. V duchu si notujeme s Beatles „Back in U.S.S.R.“, jsme konečně v Rusku!

Tábor byl od města vzdálen 75 km, umístění to bylo ale výsostné, jelikož od hotelu stačilo k Finskému zálivu ujít pouze několik set metrů. Koupání v moři jsme moc nevyužili – bylo špinavé a velmi mělké. Písečná pláž nám proto posloužila spíše na přípravu argumentů a na setkávání s ostatními.

Program

V hotelu měl každý spolubydliciho z jiné země. V hotelovém kinosále, se konaly v něm všechny velké akce, od promítání filmu Kolja až po finále národního a smíšeného turnaje.

Z národního turnaje vítězně vyšly Rumunky, které porazily ve finále tým z Estonska. S bilancí 2 výhry, dvě prohry jsme nepostoupili do semifinále. To ale byla jen taková rozsvička.

Dovolím si malou odbočku. Většině debatérů a rozhodčích bylo jasné, že pojem Czechoslovakia už skoro celé desetiletí neexistuje. Přesto jsme je museli spolu se Slováky zmást tím, že jsme většinu volného času trávili společně. Nebudu přehánět, když napíšu, že Češi a Slováci tvořili v Petrohradě jeden tým. Je možná načase více propojit debatní programy obou našich zemí! Ještě připomínám, že příští tábor se bude konat v Tatrách.

Ve velmi časově namačkaném programu, který neskytval mnoho příležitosti k odpočinku, se prolínala příprava ve workshopech s přípravou týmů smíšených pod dozorem jim přiděleného trenéra. Prakticky byly smíšené týmy vybrány na základě individuálního bodového ohodnocení z národního turnaje. Např. já jsem měl zajímavou zkušenost debatovat po boku Jurgity z Litvy a Javklan z Mongolska. Koučoval nás Chorvat Luka.

Jeden večer našeho pobytu na táboře byl vyhrazen prezentaci jednotlivých zemí, další zase takzvané „Kitch party“, večírku na který jste se museli obléknout tím nejšilenějším možným způsobem. Pro některé z nás byl novinkou Model Spojených národů, ve kterém smíšené týmy zastupovaly země OSN. Bylo to jen takové zblázněné přiblížení tohoto programu. Užili jsme si (hlavně Markéta, jako členka americké delegace) zajímavých momentů při debatování o rezoluci ohledně držení střelných zbraní v Afghánistánu, kterou tato země předkládala právě se Spojenými státy.

Město Petrohrad

Výjimečný zážitek pro nás představovala prohlídka samotného Petrohradu. Toto město je zvláštní tím, jak se snažilo napodobovat jiné evropské metropole. Řeka Něva a nespočetné množství kanálů a mostů tvoří příjemné prostředí. Někteří z nás se podívali do slavného Zimního paláce, kde je umístěna sbírka umění národní galerie. Návštěvník by prý potřeboval celé tři roky na to, aby u každého z exponátů mohl strávit 3 minuty (pro matematiky, kolik je tam vystaveno uměleckých děl?). Minulá éra zanechala v Petrohradě mnoho upomínek a tak jsme několikrát projížděli kolem soch Lenina a různých usmívajících se sovětských vojáků a kosmonautů.

Finále

Ve smíšeném turnaji se Tereza se svým týmem dostala až do semifinále, my ostatní jsme alespoň mohli tyto debaty sledovat. Po poslední, finálové debatě následovalo slavnostní ukončení and that was it. Let z Petrohradu do Kodaně nám po posunutí hodinových ručiček na středoevropský čas trval pouhých pět minut, takže jsme byli rychle doma (no, vlastně zas tak rychlé to nebylo...).

Z petrohradského tábora jsme si odnesli mnoho pěkných zážitků a zajímavých zkušeností. Znovu jsme se ujistili, že debatování není jen o samotných debatách, ale i o navazování nových přátelství, spolupráci v týmu a hlavně, že je to docela i zábava.

Mikuláš Pšross

Co je Program Mládež

Je to jeden ze vzdělávacích programů Evropské unie, ve kterém může participovat i Česká republika. V podstatě jde o transformaci předešlého programu Mládež pro Evropu, o kterém jste již možná slyšeli. Program je zaměřen na oblast neformální výchovy a vzdělávání mládeže. Podporovány v tomto programu budou jak aktivity přímo pro mladé lidi (výměny mládeže, iniciativy mládeže), tak i aktivity podpůrné (školení pro pracovníky s mládeží, kontaktní návštěvy, informační systém Eurodesk). Novinkou a zároveň i prioritou tohoto programu se stává tzv. Evropská dobrovolná služba a projekty na ni navazující.

Jaká je základní struktura programu Mládež?

Akce č. 1: Výměnné pobyty Mládež pro Evropu
Akce č. 2: Evropská dobrovolná služba

Akce č. 3: Příležitosti pro mladé

Akce č. 4: Společné aktivity

Akce č. 5: Podpůrná opatření

Adresy Národních agentur

Kontaktní místa sítě Eurodesk

Kdo realizuje program na národní úrovni?

Stejně jako v ostatních státech, i v České republice je program realizován prostřednictvím České národní agentury „Mládež“ - součásti Institutu dětí a mládeže, který je přímo řízenou organizací MŠMT. Informační systém <http://www.eurodesk.cz/> je součástí České národní agentury „Mládež“, využívá stejnojmenné databáze a informuje především o programech EU a národních programech, zaměřených na vzdělávání a mládež.

Kde najdete další informace o programu Mládež?

Bližší informace k jednotlivým akcím programu lze najít na adrese <http://www.youth.cz>.

Dobrovolnické projekty

Sdružení dobrovolných aktivit INEX není jen prázdninovým putováním několika mladých lidí na kole po Čechách. Jde především o poznávání krajiny a historie bývalých Sudet i tradičního českého „vnitrozemí“ a o to, ukázat důležitost a potřebnost diskuse nad problematičtými otázkami česko-německých vztahů, a to zejména pro mladou, minulostí tolik nezatíženou generaci. Počátek a cíl putování nejsou náhodné – jde o dvě místa, kde se občanské aktivity snaží o zdánlivě nemožnou obnovu lidského společenství a krajiny, na obou z nich INEX-SDA spolupořádá dobrovolnické projekty.

Úspěch občanských iniciativ **na Broumovsku** zaujal prezidenta Václava Havla i předsedu senátu Petra Pitharta. Prezident republiky Václav Havel navštívil Broumovsko v úterý 14. srpna 200. Přijel se seznámit osobně s programem Oživení Broumovska, na němž se podílejí občanské iniciativy Tuž se, Broumovsko!, Sdružení dobrovolných aktivit INEX, Collegium pro arte antiqua a další organizace, sdružené

v platformě Cesty ke kořenům.

Program Oživení Broumovska dosáhl po několika letech významných úspěchů, k nimž patří zejména: obnova historických cest, dokumentace a obnova drobných sakrálních staveb, ekologická výchova, rozvoj občanské společnosti v regionu a posilování role neziskového sektoru, zlepšování komunikace a spolupráce se státní a obecní správou, církví a zapojování místních obyvatel do programu. Program Oživení Broumovska vychází plně z konceptu otevřené

občanské společnosti a trvale udržitelného života, což jsou principy, které prezident Václav Havel prosazuje po celou dobu své aktivní politické kariéry. Pozvání prezidenta na Broumovsko bylo zároveň formou poděkování za motivaci a morální podporu, kterou pan prezident aktivistům působícím v neziskovém sektoru poskytuje.

Do **Kosteckých Horek** přijeli letos dobrovolníci z Koreje, Maďarska, Velké Británie, Francie, Belgie, Dánska, Estonska, Francie a Švédska, aby v srpnu společně pracovali na veřejně prospěšném projektu rekonstrukce místní školy – její přeměnu na centrum lokálních aktivit pro místní lidi a hlavně děti, a regionální dobrovolnické a školicí centrum INEX – SDA. Druhou částí aktivit bylo poznávání venkovského života a jeho problémů u nás a pomoc při budování základny Dům z modrého kamene v zachovalé zemědělské usedlosti bývalého Sládkova statku. Dobrovolníci, kteří se na realizaci projektu podíleli, za svou práci nedostávali žádný plat, odměnou jim byl „pouze“ dobrý pocit z prospěšné práce, jídlo a skromné ubytování.

Zajímavým prvkem projektu byla stavba primitivní keramické pece a výpal společně vyrobených keramických dílek, tradiční vázání slaměných věnců a pomoc při realizaci místní naučné stezky.

Projekt finančně podpořila Česká národní agentura Mládež.

*z tiskových zpráv INEX – SDA
kráceno*

Co dělá Lípa 2

Občanské sdružení Lípa 2 orientuje své zahraniční aktivity prozatím spíše na kulturně-zeměpisné poznávání. Zatímco s některými sdruženími v České republice již Lípa 2 navázala úspěšnou spolupráci, v zahraničí dosud partnery nehledala.

Členové sdružení a další účastníci měli v rámci akcí pořádaných Lípou 2 možnost navštívit zatím tři cizí státy – Německo, Polsko a Španělsko. Je třeba zmínit především exkurzi do Drážďan, spojenou s prohlídkou světoznámé galerie Zwinger, galerie moderního umění a dopravního muzea. Další výpravou do stejné oblasti

byla exkurze na nejznámější místa Saského Švýcarska – Baštu/Bastei, stolovou horu Liliovník/Lilienstein a městečka Královský Kamenec/Königstein. Velký ohlas měla také výprava přes Lužické hory do Žitavy/Zittau, neboť její součástí byla i jízda parním vlakem po romantické úzkokolejné dráze.

Občanské sdružení Lípa 2 podporuje také evropskou spolupráci. Protože sídlí na území euroregionu Nisa, který spojuje příhraniční oblasti České republiky, Německa a Polska, uskutečnili členové pěší výpravu, procházející všemi třemi státy trojmezí.

V nejbližší budoucnosti, plánujeme cyklus exkurzí po významnějších městech historického lužického Šesti-městí a chceme prohloubit zájem svých členů i širší veřejnosti o osud Lužických Srbů, slovanské menšiny v SRN.

V roce 2001 se stejně jako v letech předchozích některá družstva mladých hasičů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (SH ČMS) věnovala kromě své tradiční celoroční činnosti i zahraničním aktivitám. V rámci sdružení proběhly reciproční výměny zejména s mladými hasiči sousedních států, několik českých mladých hasičů se zúčastnilo mezinárodních hasičských táborů a v ČR proběhlo 5 táborů s mezinárodní účastí. Severočeši navázali na dobré tradice příhraniční spolupráce a i v letošním roce se zapojili do společných akcí s polskými a německými kolegy. Na počátku prázdnin se konalo ve východočeské Chocni Mistrovství ČR družstev mladých hasičů, dorostenců a dorostenek, a ani zde nechyběla zahraniční účast. Některá zúčastněná družstva z Německa, Slovenska a Rakouska se dokonce zapojila do sportovní soutěže mistrovství.

Olympiáda mladých hasičů

Stěžejní zahraniční akcí Úseku mládeže SH ČMS v roce 2001 se stala 13. olympiáda mladých hasičů, která se uskutečnila v termínu 22. - 29. 7. 2001 ve finském Kuopiu. Olympiáda probíhala současně s 12. hasičskou olympiádou družstev mužů a žen. Mezi mladými hasiči změřilo své síly 632 dětí a mladých lidí z 25 zemí. Organizátorem obou akcí byl Mezinárodní komitét pro prevenci a hašení požárů – CTIF, kterého je Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska členem.

Mladí hasiči absolvovali v průběhu olympiády dva tréninky v obou zařazených disciplínách – štafetě CTIF a požárním útoku CTIF. V případě štafety se jedná o 400 m dlouhou oválnou trať, která je rozdělena do devíti úseků. Každý z devíti závodníků družstva překonává na svém úseku předepsanou překážku nebo probíhá hladký úsek či tvoří hadicové vedení. I v požárním útoku nastupuje na disciplínu devět členů družstva. Každý má přiděleno „své“ číslo a vykonává tomuto číslu přidělené úkoly (tvoří hadicové vedení nebo plní terč za pomoci džberové stříkačky vodou až do zaznění signálu). Důležitá je souhra, koncentrace a samozřejmě i rychlost. Za každé vyřčené slůvko během průběhu jsou děti penalizovány 10 s, podobně za každou další chybu či úkon provedený jinak než je popsáno v mezinárodní směrnici. Českou republiku reprezentovalo smíšené družstvo mladých hasičů z Piskové Lhoty, okres Nymburk, a dívčí družstvo z Chlumce nad Cidlinou. Oba týmy si svou účast vybojovaly vítězstvím v celorepublikové kvalifikaci družstev mladých hasičů loni v říjnu ve Vlašimi.

„Do Finska se moc těším“, znělo těsně před odletem z ruzyňského letiště z úst malých reprezentantů. A měli na co. Přivítala je nejen nádherná země, ale i profesionálně připravená soutěžní plocha, zajímavý program a spousta nových kamarádů. Snad jen ta strava jako by byla mimo evropské zvyklosti. Do svých tréninkových pokusů naskočili čeští mladí hasiči bez bázně a hany. Atmosféra v družstvu byla výborná. Zejména ke kategorii děvčat vzhlížela česká mládežnická výprava s velkou nadějí. „Holky to mají

jednodušší“, posteskl si jeden z členů chlapec-kého družstva, „je jich jen 8 družstev a nemají Rusy a Rakušáky, co my můžeme mezi těmi 36 dravci dokázat?“ Přesto zbraně nesložili. Než nastal den H, proběhla ještě táborová olympiáda, což byly v podstatě Hry bez hranic ve velkém. Při této akci jen letmým pohledem rychle zjistíte, že není rozdíl mezi Čechem, Slovákem, Finem, Němcem,

Francouzem, Portugalcem a mnoha dalšími, že všichni jsou jen děti, hravé, veselé, spokojené.

V soutěžní den to v české výpravě vře a bublá. Tréma, napětí, respekt ze soupeřů, snaha o co nejlepší výkon – vše dohromady uvařilo ten správný hasičsko-sportovní guláš. Neúprosné sluneční paprsky, které ve Finsku opravdu nikdo v tak velké míře nečekal, vyprovázeli na trať štafetového běhu nejprve družstvo českých dívek. Kluci fandí, drží palce. Ale nedaří se. Nečekaně shozená překážka na 6. úseku bere naději na zlatou. Slzičky zklamání však postupně usychají, neboť děvčata se musí soustředit na druhou soutěžní disciplínu. Klukům se daří. Štafetový čas je jejich letošním maximem. Vědí, že na největší soupeře nemají šanci, nemohou se rovnat malým téměř „profesionálním“ hasičům z Ruska či Rakouska, ale snaží se. I holky bojují, co to jde, ale pijí kalich hořkosti do dna. Dvě penalizace na požárním útoku je řadí „až“ na 5. místo v kategorii dívek (celkově 25. místo). Přesto ze všech sil podporují své kolegy z Piskové Lhoty v jejich životním výkonu na požárním útoku. Snad právě divčí podpora vyzvedla družstvo k tak dobrému výkonu. Mladí hasiči z České republiky z Piskové Lhoty získali zlatý výkonnostní odznak v kategorii chlapců. Celkové 5.místo mezi 36 družstvy je úspěch.

Olympiáda utekla jako voda. Před odletem jsme se ještě projeli lodí po finských jezerech, zašli do úžasného muzea a na rozhlednu, zahráli dychtivým divákům na veřejném jevišti v přístavu, v rámci představení národů, „českého Ferdu mravence“, a už se vznášíme nad Prahou.

V roce 2002 v termínu 30. 5. - 2. 6. se tentokrát v České republice v Ostravě sejdou na svém VI. mezinárodním sympoziu ti, co se o hasičské mládež starají – vedoucí hasičské mládeže států CTIF, a v roce 2003 se naši mladí reprezentanti vypraví do Rakouska.

Za SH ČMS Monika Němečková

Zahraničí a FoS ČR

Zahraničními vztahy se ve Folklorním sdružení zabývá tzv. zahraniční sekce. Do její pracovní náplně patří např. systematické shromažďování informací o zahraničních partnerech. Některé údaje, kontakty a doplňující informace poskytují členové, soubory a festivaly, velká část nabídek ke spolupráci přichází přímo na ústředí FoS ČR, jehož adresa se objevuje v materiálech mezinárodních folklorních organizací. Část kontaktů se daří získat i v terénu, tedy účasti na festivalech.

Shromažďované údaje slouží k vytváření databáze, která je sice teprve ve fázi zrodu, ale v budoucnu by mohla značně usnadnit a zefektivnit zprostředkování kontaktů mezi soubory a festivaly v Evropě i případné výjezdy našich souborů do zámoří. FoS ČR bývá rovněž dotazován některými partnerskými organizacemi na případné účinkování a reprezentaci české tradiční lidové kultury v cizině.

Zvláštní kapitolou práce zahraniční sekce jsou tzv. „kolečka“, čili turné zámořských exotických souborů po festivalech v ČR. Kolečka jsou velmi oblíbená, protože zámořské soubory jsou vítaným oživením programu festivalů a zpravidla se jejich vystoupení setkává s velkým zájmem návštěvníků. Protože jsou tato turné organizačně náročnější než běžné dvoustranné kontakty, podílí se na nich právě kancelář FoS ČR. V minulém roce se takto podařilo do ČR pozvat např. soubory z Nového Zélandu, Alžírsko, Mexika, pro rok příští se již nyní plánují návštěvy např. souborů z Brazílie nebo Džibuti. V rámci koleček se udržuje mezinárodní spolupráce také se sousedními zeměmi, především s Rakouskem a Maďarskem. Tato spolupráce se v minulém roce rozšířila i na Polsko, počítá se rovněž se zapojením Slovenska. Zatímco na úrovni festivalů a místních souborů se mnohdy jedná o spolupráci přihraniční, naše sdružení se snaží tyto styky rozšířit na celostátní úrovni. Tomu slouží navazování kontaktů s obdobnými zastřešujícími folklorními organizacemi v zahraničí. V tomto roce se podařilo navázat přímou spolupráci s Bavorskem a Rakouskem, již dříve jsme měli

smlouvu o spolupráci se Slovenskem a s Polskem prostřednictvím spolupráce s městem Legnicou. Pro příští rok se počítá s rozšířením této spolupráce o Maďarsko.

Kromě toho pomáhá zahraniční sekce FoS ČR zajišťovat např. komunikaci s cizími zeměmi. Pro potřebu festivalů a souborů, které vyjíždějí od nás do ciziny, se snažíme zajistit schopné tlumočnický zvládající nejen světové jazyky, ale především ty, kteří jsou schopni domluvit se konkrétním jazykem dané partnerské země. Ačkoliv tato pomoc není dosud ze strany našich členů plně využívána, setkává se zpravidla s velkým uznáním u zahraničních partnerů a umožňuje vzájemnou komunikaci na vyšší úrovni.

Z mezinárodní spolupráce stojí za zmínku nově se rodící tradice tzv. Dnů lidové kultury, která by se měla z ČR a Slovenska rozšířit časem na další středoevropské země. Jde o vzájemné poznávání tradiční kultury našich sousedů, v níž je folklor spojen s prezentací řemesel a lidové kuchyně.

V neposlední řadě se věnuje zahraniční sekce rovněž otázkám financování zahraničních projektů. Pro členy

našeho sdružení jsou získávány informace o možnostech, které nabízejí zejména ministerstva formou projektů zahraničí. Již několik let jde především o pomoc MŠMT určenou na účinkování dětských a mládežnických souborů v rámci podpory recipročních vztahů se zahraničními partnery. Jinou možností jsou nejrůznější nadace apod. Z důvodu odlišných podmínek a priorit tato forma prozatím není plně využívána. FoS ČR však např. zvažuje možnost zaměstnat v pražském ústředí zkušební pracovníka v rámci evropské dobrovolné služby, který by se podílel právě na práci zahraniční sekce.

Tomáš Vašut, FoS ČR

Mezinárodní styky LLM

Hned po obnovení Ligy lesní moudrosti v roce 1990 jsme začali pátrat po woodcrafterech v zahraničí. Věděli jsme již v době illegality o existenci některých organizací, ale jakékoli pokusy o navázání kontaktu byly riskantní. Velmi brzy jsme zahájili korespondenci s The Order of Woodcraft Chivalry (OWC) v Anglii, a o něco později nám napsala dcera E. T. Setona, paní Dee Seton Barber, žijící v posledním Setonově domě v Seton Village poblíž Santa Fe v Novém Mexiku. Postupně k našim kontaktům přibýli různí jednotlivci z celého světa a Woodcraft Rangers v Kalifornii. V průběhu těch dvanácti let od začátku našich vzájemných styků se nejvíce rozvinula spolupráce s OWC. Jejich členové přijeli na naše tábory již v létě 1990 a 1991. V létě roku 1994 se 25 členů Ligy lesní moudrosti vypravilo do Anglie. Strávili jsme týden v Londýně a pak jsme na týden odjeli na západní pobřeží, na Cornwall, kde jsme s Angličany pobývali v jejich letním táboře. Za rok na to přijeli Angličani k nám a po týdnu stráveném výlety po Praze a po středních Čechách jsme odjeli na ústřední tábořiště Ligy, na Malý Walden, a týden jsme tábořili v týpích. V roce 1996 se na stejném místě konalo památné 1. mezinárodní setkání woodcrafterů za hojně účasti členů OWC. Přijela též Dee Seton Barber s manželem a další hosté z USA a Kanady.

Naše druhá mise do Anglie se uskutečnila v roce 1999 v rámci 2. mezinárodního setkání. Konalo se na svatých místech OWC, v Sandy Balls v jižní Anglii, na krásném tábořišti Greenwood, kde OWC táboří od svého založení v roce 1916. Na tomto setkání jsme poznali další anglické woodcraftery z organizací Woodcraft Folk a Forest School Camps.

Kontakty se zámorím jsou spíše vzácné a ojedinělé. Díky obrovským rozlohám tam existují zainteresovaní jednotlivci a nezdá se, že by tam v budoucnu měla vzniknout woodcrafterská organizace. Kmen Bílý Wampum navštívil v roce 1993 Seton Village. Já jsem se tam podíval na podzim 1994. Z obou návštěv vzešly velké plány a naděje, ale nic se neuskutečnilo. V srpnu 2002 se bude konat v Beskydech 3. mezinárodní setkání. Více informací o něm najdete na www.woodcraft.cz.

V současné době máme ještě písemné kontakty s woodcraftery v jižní Americe, kde existují snahy

trochu propojit různé skupiny fungující zejména v Uruguayi, Argentině, Chile a Peru. Také v Polsku se někteří jednotlivci setkávají a vyměňují si názory na woodcraft. Lesní Harcerstvo má v Polsku historickou tradici, ale uvidíme, zdali se jí podaří oživit.

Několik vzpomínek

Na Cornwall se vzpomíná dobře. Úchvatná krajina citlivě využívaných pastvin, vysokánských útesů, divokého Atlantiku, neustálých přepršek z takřka čistého nebe, to vše zůstane v paměti navždy. Nikdo z nás nezapomene na každodenní večerní pozorování západu slunce do moře. Angličani se nám smáli, když jsme vždy v určitou hodinu vyběhali na obrovský útes nad vesničkou Crackington Haven. Chvilu před tím vždy klepali prstem na hodinky a říkali, že bychom měli mazat. I během týdne v Londýně jsme měli úsměvný zážitek. Byli jsme pozváni do veliké zahrady jakýchsi letitých členů OWC na večerní párty. Poučení propagandou o chudých lidech z Východu nám naser-virovali neuvěřitelné množství jídla a vynikající zmrzliny. Když si nejmladší účastníci opakovaně přidávali zmrzlinu, byli hlavní hostitelkou dotázáni, zdali máme v Čechách zmrzlinu. Umožnili nám i zaplavat si v zahradním bazénu. Voda byla ale tak přechlorovaná, že jsme měli poleptané rohovky. No není divu, z Východu hrozí ostrovanům leccjaké náklady.

Nikdy nezapomenu na své dojmy ze Seton Village. Z prostého pocitu, že jsem v domě, kde žil a pracoval sám Mistr. Originály známých Setonových kreseb, jeho osobní věci, slavný obraz Spící vlk, celá atmosféra toho místa a celé krajiny, to vše mě rozechvívalo. Bylo mi dovoleno podívat se všude, a tak jsem držel v ruce i Setonův proslulý deskový fotoaparát a kompas, se kterými cestoval do arktických prérí. Největší překvapení jsem ale zažil, když jsem v tmavém pokojíku vedle hlavního salónu úplně v rohu objevil papírovou krabici, v níž byl svazek zažloutlých a vetchých papírů. Po chvilce zkoumání povědomého písma jsem s úžasem zjistil, že držím v ruce rukopis Dvou divochů.

V roce 1999 jsme v Sandy Balls prožívali krásné večery u ohně a s libostí poslouchali, jak jsou Angličané doslova po desítkách let společného přátelství nádherně sezpívání. Tu atmosféru ničím nezkaleného přátelství přenesli i na nás a shodli jsme se, že to byl ten nejsilnější dojem z celého setkání. Těším se a doufám, že se nám tuto atmosféru podaří utvořit též příští léto v Beskydech.

Martin Kupka – Logan, pověřený mezinárodními styky

Obří tábor anglických woodcrafterů

Jak jste se o možnosti jet na mezinárodní tábor do Anglie vůbec dozvěděli?

„Na začátku byl mail z Anglie, se kterým přišel Jirka,“ říká Martin, „když mám ho přečíst,“ doplňuje Radek, „vůbec jsme nevěřili, že by to mohlo vyjít.“ „Zájem byl veliký, ale míst málo. Tak jsme vytvořili bodovací systém. Nejvíc zásluh – nejvíc bodů.“ „A tak došlo i na natírání dveří v klubovně,“ směje se Jiří. „Já jsem vyměňoval kliky,“ říká Martin.

Nakonec jelo šest členů pionýrského oddílu Klíč – 2 dívky, 4 kluci a dva vedoucí.

Kdo to jsou Woodcrafteri?

„Jsou jako my a trochu jako skauti,“ vyhrkl Radek. „Počátky hnutí Woodcraft vycházejí z díla E. T. Setona Kniha lesní moudrosti. Dnes je to organizace moderního typu, která se rychle rozvíjí,“ říká Jiří Tomčala.

Nebylo příliš složité se na mezinárodní tábor vypravit? Co pasy a peníze?

Bylo to jako vybavit se na jakýkoli jiný tábor, jen si s sebou vezmeš pas a vyměníš peníze, a to můžeš v každé bance. Jenom se víc těšíš a jsi hrozně zvědavý na to, co tě čeká.

Jaké tedy byly vaše představy, co jste očekávali?

Vycházeli jsme z toho, co známe z našich táborů. Realita nás překvapila. Bylo tam 4000 lidí z celého

světa! Mluvílo se převážně anglicky. Převážně proto, že každý z nás měl představu, že se svou znalostí angličtiny obtočí. Ale zpočátku jsi vůbec neměl šanci. Nejlepší bylo rozumět těm nejmenším dětem, staly se našimi prostředníky, ale pak se to poddalo. Bydleli jsme ve stanech po čtyřech. Děti tam byly od sedmiletých až po osmnáctileté. Tábor byla vlastně vesnice, rozdělená na šest

klanů, každý klan se o něco staral, např. o přípravu jídla, úpravu tábora, čistotu – hygienu. Další den si klany služby vyměnily.

Letošní tábor byl věnován tzv. environmentální výchově, tj: výchově k trvale udržitelnému rozvoji, hledání alternativních ekologických zdrojů, omezení plýtvání, rozumnému nakládání s odpady apod. Několik odpolední se všichni mohli zúčastnit práce v nejrůznějších dílničkách. Zkoušeli jsme různé technologie, vyráběli modely. Čas byl i na cyklistiku, mini-golf, lezení na umělé horolezecké stěně, pěší výlety, koupání, na návštěvu Lincolnu a jeho katedrály. Největším zážitkem byl asi Sherwoodský les! Viděli jsme i strom, na kterém prý kdysi bydlel opravdický Robin Hood.

Když se vás zeptám na jídlo?

Angličani se stravují úplně jinak než my. Snídaně, malý oběd, ale večer se pořádně najedí. Hlavní skladbou jejich jídla jsou sendviče, prostě stále nějaké housky. Skvělé bylo, když jsme měli připravit typické české jídlo. Vybrali jsme si řízek. Trochu s tím byly problémy. V Anglii totiž neseženeš strouhanku, tak jsme museli improvizovat. Nakrájeli jsme toustový chleba, ten jsme sušili a pak drtili vším, čím se dalo. Trochu jsme měli obavy, ale výsledek byl fantastický! Měli jsme velký úspěch! Nadšení woodcrafterů neznalo mezí, jeden dokonce projevilo přání učit se česky. *Našli jste si tam kamarády? Píšete si? Chtěli byste se ještě vidět?*

Víš, mezi čtyřmi tisíci kluky a děvčaty si těžko nena- jdeš kamarády. Zvláště když jsme po skončení tábora, který trval od 30. července do 10. srpna, pobývali ještě tři dny v rodinách ve Sheffieldu. Píšeme si přes internet, posíláme si maily. Je to skvělé k procvičení angličtiny.

Rozhodně plánujeme pozvat woodcraftery na náš tábor. Nechceme pro ně dělat nic speciálního, normální tábor, aby viděli, jak to chodí zase u nás. Ukázali bychom jim Prahu, a na kolech bychom je vzali na Karlštejn...

Splnila se vaše očekávání? S jakými pocity jste odjížděli?
Moje očekávání se splnilo, podíval jsem do Anglie, viděl spoustu nových věcí, procvičil si angličtinu, našel si kamaráda. Mezinárodní tábor je pro mě tím, na co už nikdy nezapomenu. Když jsme odjížděli, každému z nás bylo těžko u srdíčka. Litovali jsme, že už je konec.

Co pro vás mezinárodní tábor ve Walesby znamenal? V čem myslíte, že je smysl mezinárodních táborů?
Co znamenal, ti povím jedním slovem: VOLNOST. A v čem je smysl? Dostali jsme se do světa, do Anglie, a můžeme srovnávat, poznávat, jak co dělají jinde: Smysl je také v tom, že se nenudíš, děláš, co tě baví. Jen si představ, že bys byl těch 15 dní někde s rodiči...

Takže kdybyste stáli před možností jet či nejít na mezinárodní tábor, jak byste se rozhodli?
Rozhodně ANO!

Jaromír Bednařík
fotogalerie - <http://omega.webpark.cz>

Summit Země - připojíte se také?

Deklarace:

Tento Summit Země pořádaný sdružením Woodcraft-Folk na Mezinárodním táboře 2001 Woodcraft prohlašuje, že nadějí a touhou tohoto setkání mladých lidí je, aby byla po celém světě přijata opatření pro vytvoření takového životního prostředí, které by bylo ku prospěchu všech lidí současné i budoucí generace.

V tomto směru se snažíme prosazovat naše motto: „Obejměme svět přátelstvím“.

Shledáváme, že problémy, které postihují současný svět, nejsou ovlivněny žádnými hranicemi. Snížování uhlíkových emisí sice zpomalí globální oteplování zemské atmosféry, avšak nevyřeší nerovnováhu ve světě. Například samotná recyklace nestačí ke zmírnění problémů životního prostředí. Na prostředí mají vliv také daleko větší problémy. Stálost životního prostředí neovlivňují jen činnosti věnované ochraně fyzického životního prostředí, ale svůj velký vliv mají i ekonomické systémy, kultura jednotlivých národů a střety mezi nimi.

Hlavním příkladem, jak se tyto problémy spojují dohromady, je stávající projekt stavby odvodňovacího kanálu v Nikaragui, který zničí přirozené přírodní podmínky k životu, zničí deštné pralesy s jedinečnými živočišnými druhy, vytvoří zónu levné práce a vpustí sem zahraniční společnosti a cizí vládní zájmy, bez demokratického pověření od nikaragujského lidu.

Během mezinárodního tábora IFM-SEI probíhal Summit Země. S jeho závěry se můžete seznámit a připojit se k nim, pokud navštívíte internetovou adresu:

<http://www.poptel.org/woodcraft/ic2001/index.htm>

Závěry Summitu:

- 1) Výroba potravin a související trhy by měly prosazovat rozumně oceněné organické, geneticky neupravené a místně vyráběné potraviny jako posun směrem k trvale udržitelnému životu a spravedlivým cenám pro farmáře.
- 2) Lidé, hledající útočiště v jiných zemích, by neměli být vystaveni pronásledování a zdoluhavým administrativním procesům.
- 3) Požadujeme, aby vlády a nadnárodní společnosti přestaly přispívat ke globálnímu oteplování a dalším problémům způsobeným lidskými aktivitami. Obnovitelné zdroje energie by měly postupně nahrazovat fosilní paliva a jadernou energii. Úplná závislost na obnovitelných zdrojích by měla být dosažena včas.
- 4) Udržitelný svět je místo, kde jsou práva dítěte, napsaná v Úmluvě o právech dítěte OSN, všeobecně respektována. Požadujeme, aby tato práva byla dodržována.
- 5) Jsme pro ukončení nadnárodního sponzorství veřejných institucí

(např. škol a lékařských služeb) a požadujeme, aby se vlády seznámily s potřebami těchto institucí.

- 6) Požadujeme, aby každý měl rovný přístup ke zdravotní péči a čisté vodě. Voláme po ochraně a neznečišťování vodních zdrojů. Ač je tato potřeba obecně přijímána, nebylo cíle dosaženo. Ať se tak stane nyní!
- 7) S cílem nastolení globální rovnosti požadujeme, aby národní dluhy nejchudších zemí světa byly okamžitě zrušeny.
- 8) Násilné konflikty mezi lidmi poškozují životní prostředí a sociální udržitelnost. Požadujeme, aby vlády zkoušely a užívaly takové metody řešení konfliktů, které nezahrnují násilí, aby podporovaly spolupráci namísto soutěžení, a aby respektovaly naděje a touhy všech mladých lidí.
- 9) Mladí lidé nemají dost příležitostí, aby jejich názory byly vyslyšeny těmi, kdo rozhodují. Apelujeme na všechny vlády, aby zahrnuly mladé lidi do rozhodovacích procesů, aby mohli smysluplně určovat další směr svých životů.

Praha byla od 7. do 13. července 2001 hlavním městem Evropy – minimálně pro pět miliónů skautů a skautek, jejichž zástupci se zde sešli, aby na dvou spojených konferencích určili strategii skautingu v Evropě pro příští tři léta.

Evropské skautské konference v Praze

Junák – svaz skautů a skautek ČR, největší organizace dětí a mládeže u nás, měl čest hostit své přátele a představit Českou republiku tak reprezentativní společností poprvé v historii.

Konference jsou prestižní záležitostí evropského rozměru, konají se jednou za tři roky. V Praze se jich zúčastnilo přes 500 nejvyšších reprezentantů všech evropských skautských organizací, zástupci všech světových skautských regionů a hosté ze sprátelených institucí (prezident Evropského fóra mládeže a zástupci orgánů EU). Záštitu nad konferencemi převzal prezident republiky Václav Havel.

Do příprav konferencí byli zapojeni především mladí lidé

Junák začal konference připravovat na podzim 1998. Od samého počátku byli do příprav zapojeni především mladí lidé do 30 let, pro něž to znamenalo významnou životní zkušenost a osobní investici do budoucna. Z toho bude těžit i Junák jako celek. Konference byly pro Junáka příležitostí, jak 55 tisícům svých členů lépe představit, jak vypadá skauting za našimi hranicemi. Proto také sedmdesát mladých skautů a skautek (ve věku 15-21 let) asistovalo více než 40 zahraničním delegacím a získalo příležitost seznámit se tak osobně s tím, jak výchovné hnutí funguje v patřičné zemi. Pro mnohé to bylo vůbec první setkání se zahraničním skautingem. Národní delegace si je velmi oblíbily a na týden je prakticky adoptovaly, udržují s nimi kontakt a pozvaly mnoho z nich na své akce. Ze zkušeností těchto mladých lidí je připravována publikace „Průvodce českého skauta po Evropě“, jež se stane přílohou skautských časopisů, stejně jako vícejazyčný skautský slovníček a další tiskoviny, sloužící celému hnutí.

výboru WOSM, Praha je prvním městem, kam se nejvyšší zástupci téměř 40 miliónů skautů a skautek z celého světa rozhodli přijet mimo svůj pevný jednací program.

Václav Havel: Čeští skauti jsou prvními českými Evropany

V pozdravu, který zaslal prezident republiky Václav Havel účastníkům Evropských skautských konferencí u příležitosti slavnostního zahájení, prezident na základě vlastní zkušenosti kladně hodnotí poslání skautingu jako důležité součásti výchovy k demokracii: „Skauting je střelkou životního kompasu – ukazuje správný směr lidského konání v době globálního výchovného deficitu, odpovídá na aktuální problémy – pomocí slabším, utlačovaným. Naplňovat povinnosti vůči sobě, vůči druhým a vůči tomu, co nás přesahuje – to je aktuální poslání skautingu i v dnešní době“.

Václav Havel oceňuje činnost pořadatele konferencí Junáka - svazu skautů a skautek ČR od poslední obdoby před více než deseti lety: „Raduji se z toho, že Junák - svaz skautů a skautek České republiky už jedenáctým rokem vyvíjí svou činnost a vychovává desetitisíce mladých lidí pro smysluplný život. To, že dnes hostí tak důležité konference, vnímám jako významné ocenění jeho nezištné dobrovolné práce. Je vyjádřením toho, že čeští skauti a skautky jsou opět plnohodnotnými členy mezinárodního skautského společenství a vlastně tak trochu prvními českými Evropany. Naplňují tedy příkladně letošní konferenční heslo – „Vytváříme evropské občanství“.“

V Praze před konferencemi zasedaly Světové skautské výbory

6. a 7. července 2001 zasedaly v Praze Světový skautský výbor WOSM (Světové organizace skautského hnutí) a WAGGGS (Světové asociace skautek). Jejich společné setkání vůbec poprvé ve více než devadesátileté historii světového skautingu předcházelo regionálním Evropským skautským konferencím. Jak nám potvrdili novozélandská profesorka Giny Radford, předsedkyně Světové rady WAGGGS, a Jihoafričan Garnet de la Hunt, předseda Světového skautského

Pozdrav Václava Havla byl přečten na slavnostním večeru „Skauting v srdci Evropy“, jenž proběhl v sobotu 7. července 2001 večer v Obecním domě v Praze. V průběhu slavnostního večera, jímž hudebně provázela skupina Hradišťan J. Pavlidy, dále promluvil starosta Junáka Dr. Jiří Navrátil a předsedové Evropských skautských výborů Regula Furrer a David Bull. Prostřednictvím filmových záběrů komponovaných s lidovou hudbou (večer režíroval Pavel Štingl), se více než 500 delegátů ze 44 evropských zemí a hostů z celého světa seznámilo s historií i současností českého skautského hnutí. Slavnostní večer pro ně znamenal nezapomenutelný zážitek.

Pracovní program Evropských skautských konferencí
Pracovní program Evropských skautských konferencí byl zahájen v neděli 8. 7. 2001 na Fakultě tělesné výchovy a sportu. Započal tak pětidenní maratón jednání více než 500 delegátů a hostů ze všech evropských zemí a ostatních kontinentů.

S úvodním slovem za Českou republiku vystoupil dr. Martin Bursík, bývalý ministr životního prostředí ČR (1998), člověk, který strávil dvacet let svého života ve spojení se skautingem (především v ilegálních oddílech). Ve svém projevu zdůraznil zodpovědnost mladých lidí za životní prostředí v Evropě: *Skautská výchova je založena na účtě k přírodě a metoda "learning by doing" je neúčinnějším prostředkem, jak v mladých lidech vytvořit opravdovou starost o osud této planety.*

V parafrázi na konferenční motto „Vytváříme evropské občanství“ pak Martin Bursík řekl: *„Skautem je člověk na celý život a hodnoty získané ve skautu jsou nosné pro celý život. Ukazuje se, že přesto, že se Evropa od doby, kdy lord Baden Powell organizoval první skautský tábor, neuvěřitelně proměnila, základní principy skautského hnutí jsou stále nosné a aktuální. Skutečnost, že se nová generace politiků bude muset zabývat novým fenoménem v politice – globálními ekologickými problémy – budiž naopak výzvou pro skauty, aby se stali aktivními evropskými občany a převzali odpovědnost tam, kde je bude třeba.“*

Konference pokračovaly diskusí o společném plánu celoevropských aktivit na příští tři léta. Mezi nimi zaujímaly stěžejní místo témata udržení členské základny (především ve státech západní Evropy) a spolupráce a společná budoucnost obou světových skautských organizací.

Jednání prvního dne završil „Mezinárodní večer“, na němž národní delegace představily své země a činnost svých národních skautských organizací. Junák se prezentoval hudebním a dramatickým vystoupením nejmladších členů – finalistů loňské soutěže „Divadelní šestka“ a „Zpívající šestka“.

Čestná náčelní Junáka převzala vysoké světové vyznamenání skautek

Vlasta Macková, čestná náčelní Junáka, převzala v pondělí 9. července z rukou předsedkyně Světové rady WAGGGS Giny Radford vysoké světové vyzname-

nání – „Bronzovou medaili skautek“ – jako ocenění její několik desetiletí trvající snahy o udržení mezinárodních kontaktů českého skautingu.

Delegáti mysleli na druhé

Pondělní maratón jednání zakončila sbírková akce na pomoc skautingu v rozvojových zemích – každá ze zúčastněných zemí do ní věnovala skautské i neskautské rukodělné předměty oplátkou za drobný příspěvek, jímž světové organizace podpoří skautské organizace především v Africe.

Představení České republiky

Úterní odpoledne bylo věnováno poznávání České republiky – za doprovodu českých skautů a skautek se delegáti vypravili na hrad Křivoklát, do Terezína, do Koněpruských jeskyní či po Praze. Uchvacující pro každého byla noční projížďka parníkem po Vltavě.

Výsledky jednání

Ve středu 11. 7. delegáti vyslechli výstupy z úterních pracovních skupin. Rovněž se představilo nové vedení evropského skautingu, zvolené v úterý – předsedkyní Evropského skautského výboru se stala Therese Birmingham z Irska, jejím zástupcem Markus Pieper z Německa. Funkci předsedkyně Evropského výboru skautek bude v následujících třech letech zastávat Sheran Oke z Velké Británie, místopředsedkyní je Marjeta Cevc ze Slovinska.

Čtvrtek 12. 7. byl ve znamení jednání o navržených usneseních. Většina z nich se týkala plánu činnosti na příští léta, vztahu mezi oběma světovými organizacemi, jež hledají cestu ke sloučení, a strategických priorit skautského programu.

Delegáti nakonec rozhodli o místu příští konference – v konkurenci s Izraelem a Maltou se jím stal Island.

Slavnostní zakončení

Delegáti se společně rozloučili při uvolněném večeru na Žofině. Během improvizované neformální „aukce“ tapisérie s logem konference přispěli 25 tisíci korunami do právě zakládané české skautské nadace. Vodní skauti se postarali o symbolické zakončení na Vltavě. Za zvuku „Valčíku na rozloučenou“ odpulila pochodeň skautské konference severozápadním směrem na lodi s islandskou vlajkou.

Junák sklídil za úspěšné uspořádání konferencí, jimiž všude ke spokojenosti účastníků prostupoval pohodový „skautský duch“ velké ovace.

Pavel Trantina, zahraniční zpravodaj Junáka

Skautské „drobnosti“

CARPATHIA 2001

Copak jste dělali od 13. do 22. srpna 2001? Nic? Byli jste doma? Skauti rozhodně ne! Těch deset prázdninových dní prožili pod žhavým sluncem v Maďarsku, poblíž vesničky Csobanka. Jamboree, ač pouze Středoevropské, si opravdu užili. Carpathia bylo od r. 1931 již 6. slovanské či středoevropské jamboree. Junáka na něm reprezentovalo 63 skautů a skautek ze všech koutů České republiky. Hned na zahajovací ceremonii vystupoval kromě maďarského a polského krále též král český – na starém Visegrádu se totiž připomínalo královské setkání z poloviny 14. století. K dalšímu bohatému programu patřila i národní gastronomická přehlídka. V české čajovně se nejen podávaly čaje nejrozumnějších druhů, ale také se tam prezentoval náš český skauting – jak říkali ostatní – „na výbornou“.

INTERCAMP 2001

Letošní Intercamp, kterého se zúčastnilo přes 2 600 skautů a skautek, připravili Francouzi ve Strasbourgu blízko německých hranic. Místo to bylo neobvyklé – vojenské letiště. Čeští skauti a skautky přijeli z Hradce Králové a z Terezína. Jako obvykle v sobotu byly aktivity v táboře, v neděli „hike“ ve Strasbourgu. V táboře se plnily tři hlavní úkoly, kterých se postupně zúčastnily všechny skupiny: šli jsme největší skautský šátek, stavěli jsme ze sirek největší evropský parlament a vyráběli nejdelší řetěz bratrství. Večerní ekumenickou bohoslužbu sloužil strasbourgský pan biskup, následovala přehlídka talentů: jednotlivé oddíly si měly připravit, co chtějí ostatním předvést u ohně. O příštích Letnicích se sejdeme v Gangeltu v Německu u holandských hranic.

Chystáme se na Světové jamboree v Thajsku 2002/03

Dobruška je malé městečko v okrese Rychnov nad Kněžnou. V září na čtyři dny ožilo. Přijelo sem totiž osmdesát skautů a skautek z celé České republiky. Hlavním úkolem setkání bylo vybrat ty nejlepší, kteří pojedou na XX. Světové jamboree do Thajska na přelomu let 2002 a 2003. Vybírání nebylo vůbec jednoduché – všichni byli úžasní a nálada skvělá. Pro každého účastníka zkrátka nezapomenutelný zážitek. Podle různých zkoušek nakonec vyplynula jména 45 šťastlivců, kteří do Thajska odletí. Po celý rok 2002 se budou pečlivě připravovat, aby dobře reprezentovali Českou republiku mezi desetitisíci dalšími účastníky.

Betlémské světlo – poselství malého plamínku

Adventní období pro obyčejného člověka znamená předvánoční úklid, pečení cukroví, rozesílání vánočních pohlednic, fronty v nabitých supermarketech či horečné shánění dárků pod stromček na poslední chvíli...

Je jeden dárek, který nikde nekoupíte. Je to malý plamínek živého světla, přivezený až z dalekého Betléma, který v našich srdcích probouzí radost a pocit sounáležitosti s miliony dalších lidí po celém světě.

Proto každoročně vyjíždíme v prosinci do předvánoční Vídně, kde je v jednom z kostelů při ekumenické bohoslužbě světlo z Betléma předáváno, aby mohlo být rozšířeno do dalších států. Tam se v jeden den setkají skauti z celé Evropy. Bzučí to tu ze všech stran – německy a polsky, vedle se baví Francouz se Španělem, o kus dál zní ruština a italština, venku se fotí Švédové a Angličané. Delegace pak připomínají světlušky, jak vyrazí všemi směry ke svým domovům.

Jak dlouhou cestu světýlko absolvuje, než se dostane k nám? Leteckým speciálem je převezeno začátkem prosince z Izraele do Vídně, kde se o pár dní později setkají delegace skautů z celé Evropy. Těsně před Štědrým dnem je světýlko rozváženo auty, vlaky a autobusy po celé republice až do našich příbytků. Malý plamínek, který každým rozdělením nabývá na síle.

Pro ty, kdo se tohoto roznášení účastní poprvé, je to jistě velký a nezapomenutelný zážitek.

z časopisu Skaut-Junák, kráceno

Bezpečně s Generali

Rozvoj automobilové dopravy je jedním ze základních charakteristických rysů moderní civilizace. Přinesl nesporně celou řadu pozitivních výsledků v ekonomice, rozvoji technologií i růstu životní úrovně a využití volného času. Jeho odvrácenou stranou je však celá řada negativních důsledků, které rozvoj automobilismu a stále rostoucí provoz na pozemních komunikacích přináší. K nejvážnějším z nich patří ztráty na životech a zdraví osob a vysoké materiální a finanční ztráty.

Generali Pojišťovna a.s. v minulých letech převzala záštitu nad řadou projektů zaměřených na podporu prevence kriminality a dopravní výchovy dětí a mládeže. Tyto úspěšné projekty, které byly realizovány ve spolupráci s Ministerstvem vnitra ČR a Policií ČR, přispěly ke snaze aktivně se podílet na zlepšení dopravní situace v České republice a přispívat tak k prevenci dopravních nehod.

Z téměř čtyřicetileté historie české statistiky nehod vyplývá, že v roce 1999 dosáhl počet dopravních nehod nejvyššího počtu, což odpovídá velkému nárůstu provozovaných automobilů od roku 1990. Relativní pokles počtu registrovaných dopravních nehod v roce 2000 je způsoben legislativní změnou, která od 1. 1. 2001 obsahuje povinnost hlásit policii nehodu až při škodě převyšující 20 000 Kč.

Příčinou více než 90% všech dopravních nehod je chyba řidiče. Složitá a nebezpečná situace přichází často rychle, nečekaně a nedostatečně zkušený řidič potom často chybí. V Evropě se již od začátku šedesátých let projevují tendence připravovat řidiče na rizika na silnicích a dálnicích formou kurzů bezpečné jízdy.

„Generali Pojišťovna a.s. je pojistitel, který nabízí svým klientům perfektní pojišťovnu ochranu za příznivé ceny. Snažíme se však držet zásady, že nejlepší ochranou je vždycky prevence.“

Do tohoto konceptu také přesně zapadají projekty realizované v tomto roce pojišťovnou Generali – Generali polygon, simulátor nárazu a dopravně preventivní akce pro děti Jablko nebo citron.“

Ing. Anna Petiková, člen představenstva pojišťovny Generali

Generali Polygon

Začátkem roku 2001 vznikl projekt výstavby Generali polygonu na letišti v Praze Kbělich, který si klade za cíl zvýšit bezpečnost a plynulost silničního provozu prostřednictvím získání praktických zkušeností řidičů. V říjnu 2001 byla ukončena I. etapa výstavby Generali polygonu.

Dne 4. 10. 2001 se konalo slavnostní otevření řídicího výcvikového centra Generali polygon, které se konalo za účasti představitelů pojišťovny Generali, novinářů, příslušníků Policie ČR a mnoha dalších spolupracujících společností. Všichni návštěvníci měli možnost vyzkoušet si svoje reakce a řídicí dovednosti v automobilu na kluzké ploše.

Prostřednictvím Generali polygonu jsou řidičům nabízeny kurzy, při kterých se učí zvládat smyk – tzv. Školu smyků a dále kurz „Defenzivní jízda“, který je zaměřen na psychologické aspekty bezpečné jízdy. Tento kurz si klade za cíl naučit řidiče zvládat bezpečně jízdu i v situacích, kdy se ostatní dopouštějí chyb. Teoretická část kurzů probíhá v učebnách, praktická část na Generali polygonu. Smykový polygon je vybaven kluznými plochami umožňujícími výrazné snížení působení tření. Výcvik probíhá v poměrně nízkých rychlostech a je zcela bezpečný. Jednotlivá pracoviště jsou vybavena umělými překážkami a měřením rychlosti. Komunikace instruktora s klientem je zajištěna radiostanicemi.

Generali simulátor nárazu

Součástí slavnostního otevření Generali polygonu bylo také pokřtění nového simulátoru nárazu, který pojišťovna Generali v budoucnu představí široké veřej-

nosti ve všech regionech České republiky.

Generali simulátor nárazu, který je určen k předvádění správné funkce bezpečnostních pásů a opěrek, je 3,5m dlouhá nakloněná rovina, po které sjíždí dvousedadlová kabina o hmotnosti 300 kg. Sedadla jsou vybavena samonavíjecími pásy. Náraz v rychlosti 12 km/h simuluje skutečný náraz v autě v rychlosti 30 km/hod. Rozdíl je dán tím, že kabina simulátoru naráží do pevných silenbloků, zatímco u automobilu značnou část energie při nárazu absorbují deformační zóny.

Jablko nebo citron – dopravně preventivní akce

Kromě Generali polygonu a simulátoru nárazu, které jsou novinkou v programu péče o klienty, zorganizovala pojišťovna Generali letos na jaře úspěšnou, celostátní dopravně-preventivní akci Jablko nebo citron, které se účastnilo více než 2 300 žáků 4. – 5. tříd a 548 policistů. Akce byla zaměřena na sledování rychlosti jízdy v blízkosti základních škol. V průběhu jednoho týdne bylo změřeno více než 5 800 automobilů.

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství
Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
Telefon (02) 21091 000
Telefax (02) 21091 300
Bezplatná infolinka: 0800 150 155
E-mail: odbyt@generali.anet.cz
Internet: www.generaliz.cz

ARCHA

Zpravodaj ČRDm o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
Redakce: Mgr. Jiří Zajíc, Michala Rocmanová, ak. mal., Jakub Kořínek

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Grafická úprava DTP LOTOS
Fotografie z archívů členských sdružení ČRDm
Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
Vychází 10x za rok

Informace týkající se zahraničních aktivit ČRDM najdete na Internetu – Vaším zdrojem informací je EVROPA.ADAM.CZ - informační server o mládeži v Evropě pro mládež v ČR. Na adrese <http://evropa.adam.cz> jsou Vám k dispozici užitečné informace, které pravidelně aktualizujeme a doplňujeme. Server je přehledně členěn na následující části:

Evropa.adam.cz

- **AKCE** – tady naleznete nabídku různých akcí, které se chystají v zahraničí a v České republice i zprávy z uskutečněných akcí.
- **ORGANIZACE** – informace a kontakty na zahraniční organizace, národní rady mládeže evropských zemí a organizace v České republice.
- **VZDĚLÁVÁNÍ** – tady zveřejňujeme nabídky různých kurzů a studijních pobytů, je zde rovněž seznam agentur poskytujících brigády v zahraničí.
- **CESTOVÁNÍ** – pokud se někam chystáte cestovat, podívejte se sem, naleznete tu užitečné informace.
- **ODKAZY** – je sekce plná odkazů na množství internetových zdrojů zajímavých informací o mládeži a pro mládež, v češtině i cizojazyčných.
- **PROJEKTY** – tady se dozvíte o programu Evropské unie Mládež na podporu projektů mládežnických aktivit.
- **TÉMATATA** – tato sekce shromažďuje dokumenty o důležitých otázkách týkajících se mládeže v celoevropském měřítku.

Úvodní stránka serveru obsahuje mapu Evropy – rozcestník pro virtuální cestování po evropských zemích. Po kliknutí na jednotlivé země se dostanete k základním informacím, kontaktům na národní rady mládeže a odkazům na další internetové zdroje.

EVROPA.ADAM.CZ je otevřený projekt, proto rádi uvítáme Vaše příspěvky a připomínky na adrese crdmint@adam.cz. Tento projekt v roce 2001 realizovala s podporou České národní agentury Mládež.

Pokud máte nějaké dotazy, návrhy nebo připomínky k zahraniční činnosti České rady dětí a mládeže, neváhejte se s nimi na nás obrátit.